

Omdat een verzoek om wijziging van de aangifte na vrijgave van de goederen ten doel moet hebben dat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen, dient beoordeeld te worden:

- om welke douaneregeling het gaat;
- wat dan die verplichtingen zijn die de aangever door wijziging van de aangiften (alsnog) kan nakomen.

Voorbeelden:

1. Voor actieve veredeling is vereist dat de regeling naar behoren wordt aangezuiverd. Dat kan onder andere doordat de goederen het douanegebied van de Unie verlaten. Hiertoe moet een aangifte ten wederuitvoer worden ingediend. Indien echter een aangifte ten uitvoer wordt ingediend, dan doet men voorkomen dat sprake is van Uniegoederen, en bovendien worden de goederen hierdoor aan het douanetoezicht onttrokken. Onder omstandigheden kan dan de code van de douaneregeling van "uitvoer" naar "wederuitvoer" worden gewijzigd.

Let op!: het kan zijn dat uit interne communicatie blijkt dat dit zich al meerdere keren heeft voorgedaan. Dan kan sprake zijn van "poging tot bedrog", en in dat geval kan de douaneschuld niet meer teniet gaan (zie artt. 124 lid 1 letter h DWU juncto artikel 103 letter d GVoDWU en artikel 124 lid 1 letter k en lid 6 DWU). Dan het verzoek om wijziging niet meer honoreren.

2. Voor de douaneregeling uitvoer geldt dat daarin de exporteur moet worden vermeld. Een onjuiste vermelding van de exporteur in de aangifte ten uitvoer met gevolgen voor het al dan niet toekennen van een uitvoerrestitutie (zie HvJEU 12 juli 2012 (zaken C-608/10, C-10/11 en C-23/11 Südzucker). Hetzelfde geldt voor het vermelden van een onjuist bruto en/of netto-gewicht met gevolgen voor de toepassing van een fytosanitair of AGRIM-certificaat.

3. Voor de bijzondere regelingen actieve veredeling en bijzondere bestemming geldt dat in de vergunningen steeds wordt aangegeven wat de totale hoeveelheid en de totale waarde is van de goederen die tijdens de geldigheidsduur van de vergunning onder de regeling kan worden geplaatst. Het is dus van belang, om die totale hoeveelheid te kunnen bewaken, dat in de plaatsingsaangiften telkens de juiste hoeveelheid en de juiste waarde wordt vermeld.

4. Voor de douaneregeling uitvoer geldt dat de uitvoeraangifte gebruikt wordt voor het vervoer van goederen naar het douanekantoor van uitgang. Het is dan ook van belang dat de douaneaangifte eventueel nog kan worden gewijzigd nadat de goederen al zijn vrijgegeven. (Let op: zie artikel 248 UVoDWU dat bepaalt dat de aangifte ten uitvoer ongeldig moet worden verklaard indien de goederen die voor uitvoer/wederuitvoer/passieve veredeling zijn vrijgegeven, naar hun aard verschillend van de goederen die bij het douanekantoor van uitgang zijn aangebracht).

5. De verplichtingen die gelden voor de douaneregeling in het vrije verkeer brengen staan (impliciet) genoemd in artikel 201 DWU:

- zorgen voor inning van het juiste bedrag aan invoerrechten en andere heffingen;
- zorgen voor de juiste toepassing van handelspolitieke maatregelen voor zover deze niet in een eerder stadium moeten worden toegepast;
- de vervulling van andere formaliteiten voor de invoer van de goederen.

Indien deze zaken op basis van onjuiste gegevens zijn toegepast, zal de aangever om wijziging van deze gegevens moeten kunnen verzoeken.

Bij dit laatste doet zich de omstandigheid voor dat het geheel aan de aangever is om een dergelijk verzoek te doen. De onjuistheid kan door de aangever worden geconstateerd, of ambtshalve, door de Douane. Indien het om onjuiste gegevens gaat die financiële consequenties hebben, dan doet zich een "samenloop" voor.

Blijkt namelijk op grond van het verzoek dat in eerste instantie een te laag bedrag is vastgesteld, dan zal het meer verschuldigde moeten worden nagevorderd. Voor de navordering is het echter niet vereist dat de aangifte wordt gewijzigd.

Blijkt dat op grond van de gewijzigde gegevens te veel "in rekening is gebracht", dan kan het teveel betaalde worden terugbetaald. Het beleid is echter dat terugbetaling "op eigen initiatief" alleen kan als alle "bijlage A gegevens" in het dossier aanwezig zijn. Als dat niet het geval is dan kan de aangever gewezen worden op de mogelijkheid tot het indienen van een verzoek om terugbetaling. Veelal echter zal de aangever inmiddels ook al een bezwaarschrift en/of een verzoek om terugbetaling hebben ingediend.

De aangever kan worden voorgehouden dat het voor een navordering of een verzoek om terugbetaling niet vereist is dat een verzoek om wijziging van de aangifte wordt ingediend. Het is echter geheel aan de aangever zelf om te beslissen of hij dat doet, dan wel persisteert in zijn verzoek. In dat geval zal er een beschikking op het verzoek moeten worden gegeven.

Op grond van deze samenhang in procedures is het raadzaam om het proces "wijzigen van de aangifte na vrijgave van de goederen" te beleggen bij de teams die nu ook verzoeken om terugbetaling/kwijtschelding behandelen. Een andere reden is gelegen in het feit dat een beschikking naar aanleiding van een dergelijk verzoek een primair besluit is, waartegen bezwaar kan worden gemaakt. Daarom is het niet logisch om dergelijke verzoeken door teams bezwaar/beroep te laten behandelen.

Omdat het bij verzoeken om wijziging vaak gaat om wijzigingen die financiële consequenties hebben, en dan meestal aanpassingen naar beneden, zal veelal sprake zijn van eenzelfde toets als bij verzoeken om terugbetaling. Onderkend moet worden dat wijziging van de aangifte consequenties zal hebben voor verzoeken om terugbetaling/bezwaarschriften. Een paar van die vergelijkbare afwegingen (niet limitatief) zijn:

- bewijslastverdeling: degene die wenst af te wijken van de aangifte moet bewijzen dat die aangifte onjuist was. De verzoeken moeten dus vergezeld zijn van degelijke bewijsvoering en dit bewijs dient nauwkeurig beoordeeld te worden;
- kan een preferentieel tarief nog worden toegepast?¹. Volgens de huidige inzichten leent artikel 173 lid 3 DWU zich in beginsel niet voor de wijziging van de preferentiecode, aangezien de aangever niet verplicht is binnen de douaneregeling in het vrije verkeer brengen het recht op preferentie uit te oefenen; hiervoor kan een verzoek op grond van artikel 117 lid 2 DWU worden ingediend;
- brengt wijziging van een ingediende aangifte ten uitvoer naar wederuitvoer de doelstellingen van de betrokken douaneregeling in gevaar?². Bovendien kan herhaald ten onrechte indienen van aangiften ten uitvoer (i.p.v. wederuitvoer) leiden tot "poging tot bedrog", waardoor een douaneschuld niet meer teniet kan gaan.

Dergelijke verzoeken moeten door ter zake deskundig personeel worden behandeld. De CGFR is van mening dat honorering van dergelijke verzoeken slechts in uitzonderingsgevallen kan leiden tot terugbetaling op eigen initiatief (art. 116 lid 4 DWU)³, in de wandelgangen bekend als "ambtshalve terugbetalingen". Veeleer zal de indiener een apart verzoek om terugbetaling moeten indienen.

Voor alle gevallen geldt dat de wijziging niet tot gevolg mag hebben dat de douaneaangifte betrekking heeft op andere goederen dan die waarop zij oorspronkelijk betrekking heeft. Optioneel: (zie Witte bundel en het Working Document van de Expert Group Formalities): Een verzoek om wijziging kan ook niet meer gehonoreerd worden nadat de Douane een CNI/AC heeft aangekondigd dan wel al heeft geconstateerd dat de gegevens van de douaneaangifte onjuist zijn. LET OP!: dit laatste zou een wijziging inhouden van de procedure die nu wordt gehanteerd in de situaties hiervoor genoemd als voorbeeld 1. Vaak wordt deze onjuistheid geconstateerd tijdens de behandeling van de aanzuiveringsafrekeningen in het kader van de douaneregeling actieve veredeling.

Het is niet mogelijk een douaneaangifte te wijzigen zodat deze ziet op een andere douaneregeling. Daarvoor kan in voorkomend geval een verzoek om ongeldigmaking van de aangifte worden gedaan (artikel 174 lid 2 DWU juncto artikel 148 GVoDWU).

Het is niet mogelijk om een douaneaangifte te wijzigen in die zin dat sprake zou zijn van een andere aangever. Hiervoor zijn, afhankelijk van de casus, diverse redenen aan te voeren:

- het verzoek moet worden ingediend door de aangever. In artikel 170 DWU staan de voorwaarden waaraan een persoon moet voldoen om een douaneaangifte in te kunnen dienen. Aan deze voorwaarden wordt doorgaans voldaan door de in de aangifte genoemde aangever;

¹ Artikel 117 lid 2 DWU

² Arrest HvJEU 14 januari 2010 (C-430 en 431/08 Terex, Wilson & Caterpillar, overweging 62). De "betrokken douaneregeling" is de regeling actieve veredeling.

³ Het terugbetalingsdossier zal immers (ook met het oog op een eventuele audit door DG Budget) de noodzakelijke, voor een verzoek om terugbetaling, vereiste gegevenselementen voor een verzoek om terugbetaling moeten bevatten, én voor een terugbetalingsbeschikking gelden ook een aantal verplichte elementen. Beide zijn voorgeschreven in bijlage A GVoDWU.

- indien namens een "verkeerde" persoon aangifte is gedaan, dan wordt de douanevertegenwoordiger door wetsduiding geacht de aangifte in eigen naam en voor eigen rekening te hebben ingediend. Niet in te zien valt aan welke verplichtingen deze persoon (bij het in het vrije verkeer brengen van goederen) niet kan voldoen waaraan door wijziging van de persoon van de aangever wel kan worden voldaan;
- in het vorige geval kan ook een douaneschuld zijn ontstaan vanwege het niet voldoen aan de voorwaarde voor plaatsing onder een douaneregeling of toekenning van een vrijstelling/verlaagd recht uit hoofde van de bijzondere bestemming (art. 79 lid 1 letter c DWU).
- er is al sprake van een (aangekondigde) CNI/AC, of een door de Douane geconstateerde onjuistheid van de aangifte;
- door wijziging van de aangifte kan het risico van niet-betaling optreden;

Relatie tot vorige "Memo wijzigen aangifte vs 0.2":

Uit het arrest van de Hoge Raad van 29 april 2022, en ook de guidance van de Expertgroup FOR, en het "Working Document" blijkt dat verzoeken om wijziging van de aangifte losstaan van andere procedures, zoals bezwaarprocedures en verzoeken om terugbetaling. Dit heeft tot gevolg dat je een verzoek niet zonder meer kunt "transformeren" dan wel niet als zodanig behandelen indien het verzoek zou kunnen worden opgevat als een verzoek om terugbetaling dan wel een verzoek om bijbetaling. Ook de passage dat het verzoek (in voorkomend) geval als een bezwaarschrift moet worden behandeld tegen de aangifte, is niet juist meer te achten.

Met betrekking tot dat laatste: de CGFR is van mening dat een "bezwaar tegen eigen aangifte" juridisch niet mogelijk is. De beschikking waartegen bezwaar kan worden gemaakt is de mededeling verschuldigde rechten (uitnodiging tot betaling). Alleen tegen dat element kan bezwaar worden ingediend.

Omzetbelasting:

Dit aspect doet zich voor bij de douaneregeling in het vrije verkeer brengen.

Ook hierbij geldt het criterium dat wijziging van de aangifte noodzakelijk moet zijn om aan de verplichtingen van de desbetreffende douaneregeling te voldoen. In dit geval is dit de verplichting die uit artikel 201 lid 2 sub b DWU is af te leiden, namelijk ervoor te zorgen dat het juiste bedrag aan "andere heffingen" wordt geïnd, dan wel wordt vastgesteld. Hetgeen hierboven onder punt 5 is vermeld is ook hierbij van toepassing.

Indien het gaat om het vergeten te vermelden van een artikel 23 Wet OB nummer, of het vermelden van een verkeerd nummer, dan kan dit in voorkomend geval alleen rechtgezet worden middels een tijdig ingediend bezwaarschrift. Zie schema bijlage II "Memo wijzigen aangifte vs 0.2

5.1.2e

Memo wijzigen persoon van de aangever op grond van artikel 173 lid 3 DWU

1. Inleiding

Het onderwerp herziening/wijziging van de aangifte na vrijgave van de goederen staat volop in de belangstelling, zeker als het om wijziging van de gegevens *over* de persoon van de aangever, dan wel wijziging *van* de persoon van de aangever gaat. Tot voor kort heeft de Douane vastgehouden aan het uitgangspunt dat wijzigen van de persoon van de aangever niet mogelijk was, met name omdat artikel 19 DWU voorziet in een sluitende regeling voor dat soort gevallen, en omdat een dergelijke wijziging het risico van niet-betaling van de douaneschuld kan inhouden. Volgens de Douane had het arrest Pfeifer & Langen alleen betrekking op de situatie van indirecte vertegenwoordiging, en ook dit arrest zou geen basis kunnen vormen voor wijziging van de persoon van de aangever.

Door het recente arrest van de Hoge Raad van 29 april 2022 is daarover twijfel ontstaan. Ook de meest recente besprekingen over dit onderwerp (reikwijdte artikel 173 DWU en met name lid 3) in de Expert Group Formalities versterken deze twijfel.

De uitvoeringspraktijk vraagt om snelle en duidelijke uitvoeringscoördinatie vanuit het DLK en de Coördinatiegroep Formeel Recht. Er is omwille van de snelheid besloten om vooralsnog geen beslissingen te nemen, in afwachting van nadere besprekingen die op 15 april 2022 zullen plaatsvinden tussen DLK (cluster Formeel Recht), een lid van de CGFR, en personen die namens NL deelnemen aan de Expert Groups (FOR) en (DEB). Naar mijn mening is voor vervolgbesprekingen (ook in de Expert Groups) een brede uiteenzetting van de NL jurisprudentie en de casuïstiek, met mogelijke gevolgen voor het onderwerp douaneschuld/douaneschuldenaar noodzakelijk.

2. Relevante bepalingen en feiten

Preambule, overweging 38 DWU:

Het is dienstig rekening te houden met de goede trouw van de betrokkene wanneer door niet-naleving van de douanewetgeving een douaneschuld is ontstaan, en de gevolgen van onzorgvuldigheid van de schuldenaar zoveel mogelijk te beperken.

Artikel 5 sub 15 DWU

"aangever": de persoon die in eigen naam een douaneaangifte, een aangifte tot tijdelijke opslag, een summiere aangifte bij binnenbrengen, een summiere aangifte bij uitgaan, een aangifte tot wederuitvoer of een kennisgeving van wederuitvoer indient, dan wel de persoon namens wie deze aangifte of deze kennisgeving wordt ingediend;

Artikel 15 sub 19 DWU:

"schuldenaar": elke persoon die een douaneschuld verschuldigd is;

Artikel 19 lid 1 DWU:

Een douanevertegenwoordiger dient in zijn contact met de douaneautoriteiten te verklaren dat hij voor rekening van de vertegenwoordigde persoon handelt, en aan te geven of het een directe dan wel indirecte vertegenwoordiging betreft.

Een persoon die niet verklaart te handelen als douanevertegenwoordiger of die verklaart als douanevertegenwoordiger te handelen zonder dat hij vertegenwoordigingsbevoegdheid bezit, wordt geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen.

Artikel 89 lid 3 DWU

Indien de douaneautoriteiten eisen dat zekerheid wordt gesteld, dient deze te worden gesteld door de schuldenaar of door de persoon die de schuldenaar kan worden. De douaneautoriteiten kunnen toestaan dat zekerheid wordt gesteld door een andere persoon dan die van wie de zekerheidstelling wordt geëist.

Artikel 77 lid 3 DWU (schuldenaar bij in het vrije verkeer brengen):

Schuldenaar is de aangever. In geval van indirecte vertegenwoordiging is de persoon voor wiens rekening de douaneaangifte wordt gedaan, eveneens schuldenaar.

Indien een douaneaangifte voor een van de in lid 1 bedoelde regelingen is opgesteld op basis van gegevens die ertoe leiden dat de invoerrechten geheel of gedeeltelijk niet worden geïnd, is de

persoon die de voor het opstellen van de aangifte benodigde gegevens heeft verstrekt en wist, of redelijkerwijze had moeten weten, dat die gegevens onjuist waren, eveneens schuldenaar.

Wettelijk is voorgeschreven dat, indien de aangever in het bezit is van een EORI nummer, in rubriek 14 (naam aangever) alléén het EORI nummer mag worden ingevuld: Art. 55 lid 1 Vo 2016/341, punt 1, bijlage 9, aanhangsel C1 Titel I sub B, kolom H en artikel 2:11 Adr juncto bijlage VI, titel I, onderdeel B, kolom H ("Indien een aangifte via geautomatiseerde wijze wordt aangeleverd is de vermelding van de naam, adres, woonplaats gegevens uitsluitend toegestaan indien geen identificatienummer is vermeld).

Artikel 109 lid 2 DWU (betaling douaneschuld):

De betaling kan door een andere persoon dan de schuldenaar worden verricht.

In Nederland wordt het indienen van douaneaangiften voor een groot deel verzorgd door douanevertegenwoordigers. Die dienen deze aangiften voor hun opdrachtgevers veelal in middels directe vertegenwoordiging te doen. De direct vertegenwoordigden zijn dan schuldenaar. De douanevertegenwoordigers krijgen voor de betaling van de douaneschulden uitstel van betaling (art. 110 lid 1 let. a DWU), in het kader waarvan zij een doorlopende zekerheid stellen. De zekerheid geldt voor de douaneschulden waarvoor zij zelf schuldenaar zijn, maar ook voor de schulden van de opdrachtgever op wiens naam of voor wiens rekening de aangiften gedaan zijn (directe dan wel indirecte vertegenwoordiging). De zekerheid is meestal gesteld in de vorm van een borg (artikel 92 lid 1 letter b DWU). De borgstelling is in het geval van vertegenwoordiging echter beperkt tot en met het moment waarop de verificatie (artt. 188 t/m 191 DWU) beëindigd is. Mocht achteraf, bijvoorbeeld als resultaat van een controle na vrijgave (art. 48 DWU) blijken dat een aanvullend bedrag verschuldigd is (bijvoorbeeld een antidumpingrecht), dan geldt de akte van borgtocht hier niet meer voor. Indien de douanevertegenwoordiger de aangifte op eigen naam en voor eigen rekening heeft gedaan (dus er is dan geen sprake van vertegenwoordiging), dan kan de borg hiervoor wel worden gebruikt.

Artikel 173 lid 3 DWU:

Op verzoek van de aangever kan, binnen drie jaar na de datum van aanvaarding van de douaneaangifte, worden toegestaan dat de douaneaangifte wordt gewijzigd na vrijgave van de goederen, zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen.

Als blijkt dat de Douane er ten onrechte van uit is gegaan dat een persoon als schuldenaar is aan te merken, dan wordt deze daarvan in kennis gesteld en wordt een eventueel door deze persoon reeds betaald bedrag als onverschuldigd terugbetaald. Dit is dus geen terugbetaling/kwijtschelding in de zin van artikel 117 DWU (ten onrechte in rekening gebracht).

2. Het arrest van de Hoge Raad van 12 maart 2015 nr. 13/04052 (ECLI:NL:HR:2015:550)

Casus: Douane-expediteur X beschikt over een volmacht van A om namens A douaneaangiften te doen. Desondanks dient X de aangiften in in eigen naam en voor eigen rekening. Een paar jaar later blijkt dat de goederen van oorsprong uit China zijn, waardoor antidumpingrechten verschuldigd zijn. Die worden bij X nagevorderd. A stelt dat de aangiften bij vergissing op eigen naam en voor eigen rekening zijn gedaan, en verzoekt om herziening van de aangifte en stelt dat zij dan de aangiften in naam en voor rekening van A heeft gedaan. De Hoge Raad oordeelt als volgt:

2.5.2 Op grond van artikel 4, onderdeel 18, van het CDW wordt als 'aangever' aangemerkt de persoon die in eigen naam een douaneaangifte doet of de persoon in wiens naam door een vertegenwoordiger een douaneaangifte wordt gedaan. In artikel 64 van het CDW is bepaald welke personen een douaneaangifte kunnen doen. In artikel 5 van het CDW is het recht van vertegenwoordiging neergelegd voor iedere persoon die zich voor het vervullen van de in de douanewetgeving voorgeschreven handelingen en formaliteiten bij de douaneautoriteiten wil doen vertegenwoordigen.

2.5.3 In artikel 5, lid 4, tweede alinea, van het CDW is bepaald dat de persoon die niet verklaart in naam of voor rekening van een andere persoon te handelen of die verklaart in naam of voor rekening van een andere persoon te handelen zonder dat hij vertegenwoordigingsbevoegdheid bezit, wordt geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen. Niet voor twijfel vatbaar is dat, anders dan belanghebbende betoogt, in deze bepaling het definitieve rechtsgevolg is neergelegd van het op de voet van artikel 64 van het CDW doen van een douaneaangifte op eigen naam en voor eigen rekening. Dit brengt mee dat niet op de voet van artikel 78 van het CDW kan worden bewerkstelligd dat na aanvaarding van de aangifte een andere persoon dan degene in wiens naam de aangifte in eerste instantie is gedaan in zijn plaats aangever wordt in de zin van artikel 4, onderdeel 18, van het CDW in samenhang gelezen met artikel 64

van het CDW. Een andersluidende opvatting heeft in wezen tot gevolg dat de oorspronkelijke aangifte wordt vervangen door een aangifte van een andere persoon. In dit laatste voorziet artikel 78 van het CDW niet.

3. Het arrest HvJEU 16 juli 2020 in zaak C-97/19 (Pfeifer & Langen GmbH & Co.KG).

Casus: Pfeifer & Langen (hierna PL) Zaharul Oradea (hierna Z) zijn gelieerde ondernemingen (moeder-dochter). Z heeft rietsuiker uit Brazilië gekocht die in de fabriek van PL zou worden geraffineerd. Z heeft een invoercertificaat, op basis waarvan een verlaagd invoerrecht verschuldigd zou zijn. Om gebruik te kunnen maken van het certificaat moet de aangifte voor het vrije verkeer gedaan worden in naam of voor rekening van de houder van het certificaat (Z dus).¹ Z heeft PL gemachtigd om in haar naam aangiften te doen en alle noodzakelijke formaliteiten te verrichten voor de inklaring. PL dient echter de aangiften in eigen naam en voor eigen rekening is. In de aangifte heeft zij verwezen naar de aan Z verleende invoercertificaten en zij overlegde ook de machtiging die Z aan haar had verleend. Naderhand wordt aan PL een navordering opgelegd, omdat de Douane van mening was dat alsnog het standaardtarief moest worden toegepast daar de invoercertificaten feitelijk aan Z waren afgegeven.

Het bijzondere is dat de advocaat generaal Hogan in zijn conclusie van 25 februari 2020 de prejudiciële vraag formuleert alsof het de vraag betreft of artikel 78 CDW aldus moet worden uitgelegd dat de *naam van de aangever* na de vrijgave mag worden gewijzigd voor zover de identiteit van deze aangever wegens een vergissing te goeder trouw niet correct was opgegeven. Helemaal in lijn hiermee vermeldt hij in overweging 35 dat een aantal lidstaten (die kennelijk de vraag ook aldus opvatten) hebben betoogd dat:

"Indien een persoon die aanvankelijk niet had verklaard als vertegenwoordiger te handelen, recht had op herziening van zijn aangifte, zou deze bepaling bijgevolg geen nuttig effect sorteren.

Wanneer de mogelijkheid van een dergelijke correctie zou worden toegestaan, zou dit bovendien een groot risico inhouden dat douanerechten niet langer binnen de in artikel 221, lid 3, van dat douanewetboek genoemde termijn aan de nieuwe schuldenaar zouden kunnen worden medegedeeld." En onder overweging 37:

*Ten vierde moest worden overwogen dat de naam van de aangever geen deel uitmaakte van de gegevens die konden worden herzien, **daar de tekst van artikel 78, lid 1, van het douanewetboek van 1992 naar de aangever verwees.***²

En in overweging 39 heeft hij het ook over de identiteit van de aangever. _

Met het oog op het uiteindelijke oordeel van het Hof zijn nog de volgende overwegingen van de A-G van belang:

"66. Naast de regels die van toepassing zijn op invoercertificaten of uitvoerrestituties(51) hebben ook andere bepalingen van het douanewetboek van 1992 het risico van fraude als gevolg van een wijziging in de naam van de aangever aanzienlijk beperkt. Het volgende kan hierbij in het bijzonder worden opgemerkt.

67. Ten eerste bepaalde artikel 74, lid 1, van het douanewetboek van 1992 dat de douaneschuld moest zijn betaald of daarvoor zekerheid moest zijn gesteld voordat de goederen konden worden vrijgegeven.(52) Daar enerzijds artikel 78 van toepassing was na de vrijgave van de goederen en derhalve nadat de douaneschuld was betaald of zekerheid was gesteld, en anderzijds een correctie van de identiteit van de aangever er noodzakelijkerwijs toe zou hebben geleid dat de nieuwe aangever in de rechten en verplichtingen van de eerste aangever zou treden, had de naam van de aangever slechts kunnen worden gewijzigd indien de bestaande zekerheidsstelling of betaling aan de nieuwe aangever kon worden overgedragen of indien de nieuwe aangever hetzij de douaneschuld had betaald, hetzij opnieuw zekerheid had gesteld. Het risico van niet-betaling van een douaneschuld lijkt derhalve in de praktijk niet veel groter te zijn geweest, simpelweg omdat de naam van de aangever is gewijzigd.

¹ Art. 24 Vo 1291/2000: de douaneaangifte moest door de titularis of in voorkomend geval de cessionaris van het certificaat of door hun vertegenwoordiger in de zin van artikel 5 lid 2 CDW.

² Artikel 78 maakte "herziening" van de aangifte ambtshalve mogelijk of op verzoek van de aangever.

68. Ten tweede bepaalde artikel 201, lid 3, tweede alinea, van het douanewetboek van 1992 ten aanzien van invoer, zoals aan de orde in het hoofdgeding, dat indien een douaneaangifte is opgesteld op basis van onjuiste gegevens, „de personen die deze voor de opstelling van de aangifte benodigde gegevens hebben verstrekt, terwijl zij wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat die gegevens verkeerd waren, overeenkomstig de geldende nationale bepalingen eveneens als schuldenaar [kunnen] worden beschouwd”. Daar de eerste aangever noodzakelijkerwijs de overige in de aangifte vermelde gegevens moest verstrekken, had hij, indien die gegevens onjuist bleken, ook als aansprakelijk voor de douaneschuld kunnen worden beschouwd.”

De A-G stelt tevens dat artikel 78 CDW de naam van de aangever niet uitsluit van de reeks van mogelijke wijzigingen (punt 72).

Het Hof van Justitie neemt echter het argument van PL, dat vermeldde dat haar douaneaangifte in die zin diende te worden gewijzigd dat zij als indirect vertegenwoordiger van Z heeft gehandeld, als basis. In overweging 24 wordt nog vermeld dat de verwijzende rechter onder andere heeft verwezen naar het arrest van de Hoge Raad (van 2015). Het HvJ kadert de vraag op de volgende manier af:

“26. Vooraf moet worden opgemerkt dat Pfeifer & Langen volgens de gegevens in de verwijzingsbeslissing weliswaar een volmacht had om Zahărul Oradea bij de afwikkeling van de douaneprocedure te vertegenwoordigen en dat zij deze volmacht aan de douaneautoriteiten heeft overgelegd toen zij de douaneaangifte deed, maar heeft verzuimd in die aangifte te vermelden dat zij Zahărul Oradea vertegenwoordigde. In het kader van het hoofdgeding verzoekt Pfeifer & Langen om herziening van deze aangifte zodat de relatie van indirecte vertegenwoordiging tussen haar en Zahărul Oradea wordt vermeld.

27 Met zijn vraag wenst de verwijzende rechter dus in wezen te vernemen of artikel 78, lid 3, van het douanewetboek aldus moet worden uitgelegd dat de douaneautoriteiten een verzoek om herziening van een douaneaangifte kunnen inwilligen dat erop ziet een relatie van indirecte vertegenwoordiging te doen uitkomen tussen een volmachthouder die bij vergissing heeft vermeld dat hij uitsluitend in eigen naam en voor eigen rekening handelde, hoewel hij beschikte over een volmacht van de houder van het invoercertificaat, en de volmachtgever voor wiens rekening de aangifte is gedaan.”

Deze afbakening (kan de aangifte zodanig wordt herzien zodat deze door de aangever geacht wordt te zijn gedaan voor rekening van de opdrachtgever) houdt het Hof aan bij verdere beantwoording aan. Het gaat dus niet om wijziging van de persoon van de aangever.

Het Hof oordeelt:

“44. Ten derde moet er met betrekking tot de door artikel 78 van het douanewetboek nagestreefde doelstelling aan worden herinnerd dat die erin bestaat de douaneprocedure af te stemmen op de werkelijke situatie, zoals in punt 32 van dit arrest is onderstreept.

45. In dat verband moet echter worden gewaarborgd dat de gevraagde herziening de andere doelstellingen van de douaneregeling niet kan doorkruisen, waaronder de doelstelling van de bestrijding van fraude, die naar voren komt uit de achtste overweging van het douanewetboek.

46. Het Hof heeft namelijk geoordeeld dat de douaneautoriteiten, wanneer uit de herziening blijkt dat de doelstellingen van de betrokken regeling geen gevaar liepen, met name doordat de goederen waarop een aangifte ten uitvoer betrekking had daadwerkelijk zijn uitgevoerd en de bevoegde autoriteiten over voldoende bewijzen beschikken om de uitgevoerde hoeveelheid in verband te brengen met het certificaat dat de uitvoer daadwerkelijk dekt, overeenkomstig artikel 78, lid 3, van het douanewetboek de nodige maatregelen moeten nemen om een en ander recht te zetten, rekening houdend met de gegevens waarover zij beschikken (zie in die zin arrest van 16 oktober 2014, VAEX Varkens- en Veehandel, C-387/13, EU:C:2014:2296, punt 54 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

47. In casu lijkt de verwijzende rechter misbruik van recht uit te sluiten. Uit de verwijzingsbeslissing komt namelijk naar voren dat de gegevens in de douaneaangifte niet overeenstemmen met de volmacht die door de aangever is overgelegd bij de indiening van de douaneaangifte en dat de vertegenwoordigingsbevoegdheid waarover zij uit hoofde van die volmacht beschikt, tijdig is overgelegd in de zin van artikel 5, lid 4, van het douanewetboek.

Bovendien volgt uit de door de verwijzende rechter verstrekte gegevens ook dat de goederen daadwerkelijk zijn ingevoerd voor de houder van het invoercertificaat, te weten Zahărul Oradea, en dat Pfeifer & Langen de douaneaangifte in werkelijkheid alleen heeft ingediend voor rekening van Zahărul Oradea, waarbij zij de al verleende volmacht heeft overgelegd.

48. Wat betreft het risico van fraude moet, met de advocaat-generaal in punt 65 van zijn conclusie, worden opgemerkt dat de wijziging van een douaneaangifte om te doen uitkomen dat er een relatie van indirecte vertegenwoordiging bestaat tussen Zahărul Oradea en Pfeifer & Langen, zodat Zahărul Oradea in aanmerking komt voor een preferentieel invoertarief of voor een uitvoerrestitutie, geen onverschuldigd voordeel aan die persoon verleent, maar hem enkel de mogelijkheid biedt het voordeel te verkrijgen waartoe hij gerechtigd was geweest indien in de oorspronkelijke aangifte was vermeld dat Pfeifer & Langen voor rekening van deze persoon was opgetreden.

49. Bovendien is het risico van fraude als gevolg van een wijziging in de gegevens over de persoon van de aangever door andere bepalingen van het douanewetboek aanzienlijk beperkt, zoals de advocaat-generaal in punt 66 e.v. van zijn conclusie heeft opgemerkt.

50. Om te beginnen bepaalt artikel 74, lid 1, van het douanewetboek dat de douaneschuld moet zijn betaald of daarvoor zekerheid moet zijn gesteld voordat de betrokken goederen kunnen worden vrijgegeven. Daar artikel 78 van toepassing is na de vrijgave van de goederen en derhalve nadat de douaneschuld is betaald of zekerheid is gesteld, is de wijziging van de gegevens over de persoon van de aangever niet van invloed op het risico van niet-betaling van de douaneschuld. Dat geldt des te meer daar een wijziging van deze gegevens om een relatie van indirecte vertegenwoordiging te vermelden, tot gevolg heeft dat niet alleen de persoon die oorspronkelijk in eigen naam en voor eigen rekening douaneaangifte had gedaan schuldenaar van de douaneschuld is, maar de indirect vertegenwoordigde persoon ook schuldenaar wordt, zoals blijkt uit artikel 4, punt 18, artikel 5, lid 2, en artikel 201, lid 3, eerste alinea, van het douanewetboek, in samenhang gelezen.

51 Voorts bepaalt artikel 201, lid 3, tweede alinea, van het douanewetboek ten aanzien van invoer zoals aan de orde in het hoofdgeding dat, indien een douaneaangifte is opgesteld op basis van onjuiste gegevens, „de personen die deze voor de opstelling van de aangifte benodigde gegevens hebben verstrekt, terwijl zij wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat die gegevens verkeerd waren, overeenkomstig de geldende nationale bepalingen eveneens als schuldenaar [kunnen] worden beschouwd”. Aangezien de persoon die oorspronkelijk in eigen naam en voor eigen rekening douaneaangifte heeft gedaan, noodzakelijkerwijs sommige van de in de aangifte vermelde gegevens heeft verstrekt, kan hij eveneens worden beschouwd als schuldenaar van de douaneschuld in de zin van deze bepaling, als deze gegevens onjuist blijken te zijn.”

Het Hof verwijst wel naar de punten 66 en verder van de conclusie van de A-G, maar gaat, waarschijnlijk als gevolg van de beperktere vraagstelling, niet in op de vraag hoe te handelen als er wel als gevolg van de wijziging van de aangifte een andere schuldenaar in beeld komt, en als er pas na de vrijgave van de goederen een hogere douaneschuld wordt vastgesteld dan de aanvankelijk meegedeelde douaneschuld die al is betaald dan wel daarvoor zekerheid is gesteld. Bovendien wordt waarschijnlijk daarom ook niet ingegaan op het argument van enkele lidstaten dat een mededeling aan de nieuwe schuldenaar (als gevolg van wijziging van de persoon van de aangever) mogelijk niet meer tijdig gedaan kan worden (thans op grond van artikel 103 DWU).

4. Het arrest van de Hoge Raad van 29 april 2022

De casus is vergelijkbaar met die van de uitspraak van de Hoge Raad van 12 maart 2015. De aangiften zijn gedaan in de periode augustus 2011 t/m november 2012. Belanghebbende heeft deze gedaan in eigen naam en voor eigen rekening, in opdracht van twee personen. In de aangiften beroept belanghebbende zich op een preferentieel tarief voor goederen van oorsprong Maleisië. Eerst na een OLAF-onderzoek blijkt de werkelijke oorsprong China te zijn. De meer verschuldigde rechten (toepassing van het algemene tarief en antidumpingheffingen) worden bij de aangever/schuldenaar in rekening gebracht. Eerst in hoger beroep, dus na de procedure in het kader van de vooraankondiging, de bezwaarprocedure en de procedure voor de rechter in eerste aanleg, beroept belanghebbende zich op artikel 78 CDW. In dat kader stelt zij dat zij de aangiften namens de opdrachtgevers had moeten doen, dat zij op het moment van indiening van de aangiften mondeling daartoe gemachtigd was, en dat deze mondelinge machtigingen nadien schriftelijk zijn bekrachtigd.

De Hoge Raad komt terug van zijn arrest van 12 maart 2015, en beroept zich daarbij op het arrest Pfeifer & Langen.

"4.3 Uit de punten 43 en verder van het arrest Pfeifer & Langen volgt dat voor wijziging van de gegevens van de persoon in wiens naam en/of voor wiens rekening de aangifte is gedaan, is vereist dat degene in wiens naam de aangifte is gedaan, bewijst i) dat hij al op het tijdstip van het doen van die aangifte beschikte over de schriftelijke volmacht die hij bij de indiening van die aangifte over had moeten leggen en waarin hem instructie is gegeven de douaneaangifte te doen, en ii) dat het niet vermelden van de naam van de volmachtgever in de aangifte geen bewuste keuze was, maar berustte op een vergissing.

4.4 Indien uit de herziening van de aangifte blijkt dat de bepalingen die voor de betrokken douaneregeling gelden, op grond van onjuiste of onvolledige gegevens zijn toegepast, moeten de douaneautoriteiten overeenkomstig artikel 78, lid 3, van het CDW de nodige maatregelen nemen om een en ander recht te zetten, rekening houdend met de nieuwe gegevens waarover zij beschikken. Uit punt 45 van het arrest Pfeifer & Langen volgt dat bij het afstemmen van de douaneprocedure op de werkelijke situatie moet worden gewaarborgd dat de gevraagde herziening de andere doelstellingen van de douaneregeling niet kan doorkruisen, waaronder de doelstelling van bestrijding van fraude en onregelmatigheden die nadelig kunnen zijn voor de algemene begroting van de Europese Unie.

4.5 Het risico van fraude als gevolg van een wijziging in de gegevens over de persoon van de aangever is, aldus het Hof van Justitie in punt 49 van het arrest Pfeifer & Langen, aanzienlijk beperkt door andere bepalingen van het CDW. Zo wijst het Hof van Justitie in punt 51 van het arrest Pfeifer & Langen op de mogelijke toepassing van artikel 201, lid 3, tweede alinea, van het CDW wanneer na de vrijgave van goederen de persoon in wiens naam de aangifte voor de douaneregeling in het vrije verkeer brengen is gedaan, met toepassing van artikel 78 van het CDW bewerkstelligt dat een andere persoon in zijn plaats als aangever wordt beschouwd. Volgens artikel 201, lid 3, tweede alinea, van het CDW kunnen, wanneer een douaneaangifte voor het brengen van goederen in het vrije verkeer is opgesteld op basis van gegevens die ertoe leiden dat de wettelijk verschuldigde rechten geheel of gedeeltelijk niet worden geheven, "de personen die deze voor de opstelling van de aangifte benodigde gegevens hebben verstrekt, terwijl zij wisten of redelijkerwijze hadden moeten weten dat die gegevens verkeerd waren, overeenkomstig de geldende nationale bepalingen eveneens als schuldenaar worden beschouwd". Aangezien de persoon die oorspronkelijk in eigen naam en voor eigen rekening douaneaangifte heeft gedaan, noodzakelijkerwijs sommige van de in de aangifte vermelde gegevens heeft verstrekt, kan deze persoon, aldus het Hof van Justitie, eveneens worden beschouwd als schuldenaar van de douaneschuld in de zin van deze bepaling, als deze gegevens verkeerd blijken te zijn. Voor de gevallen waarin rechten bij invoer al zijn nagevorderd van de oorspronkelijke aangever, brengt toepassing van artikel 78 van het CDW daarom niet zonder meer mee dat deze persoon niet langer schuldenaar is van de op het tijdstip van de boeking wettelijk verschuldigde rechten bij invoer."

Het bijzondere is dat het Hof van Justitie zich niet uit heeft gelaten of herziening van de persoon in wiens naam de aangifte is gedaan, maar alleen over herziening van aangifte zodat de relatie van als indirecte vertegenwoordiger tot uitdrukking komt. De Hoge Raad wijst, net zoals het Hof van Justitie, op het vereiste dat de herziening *de andere doelstellingen van de douaneregeling niet mag doorkruisen, waaronder de doelstelling van bestrijding van fraude en onregelmatigheden die nadelig kunnen zijn voor de algemene begroting van de Europese Unie*. De Hoge Raad noemt daarbij nog de mogelijkheid van de toepassing van artikel 201 lid 3, tweede alinea CDW (thans artikel 77 lid 3, tweede alinea DWU). Maar met het verzoek om wijziging/herziening van de aangifte beogen belanghebbende en haar adviseur natuurlijk om niet meer als schuldenaar te worden aangemerkt, en als gevolg daarvan, niet langer gehouden is de meer verschuldigde rechten te voldoen. Bovendien kan de door haar gestelde zekerheid niet worden uitgewonnen voor constateringen na het tijdstip van beëindiging van de verificatie, omdat de akte van borgtocht beperkt is tot en met het tijdstip van einde verificatie. En artikel 201 lid 3, tweede alinea CDW zal hoogstwaarschijnlijk geen soelaas kunnen bieden, omdat de onjuistheid van de aangiften pas na een OLAF onderzoek aan het licht kwam, en 5.1.2e dus geen bewijs zal kunnen leveren van de noodzakelijke wetenschap bij de indiener van de aangiften. Tenslotte zal de mededeling van de meer verschuldigde rechten niet meer aan de "nieuwe aangever/schuldenaar" gedaan kunnen worden in verband met verjaring.

Je zou dan kunnen concluderen dat een herziening van de aangiften in dit geval *wél van invloed is op het risico van niet-betaling van de douaneschuld* (overweging 50 van het arrest P&L). Herziening, wijziging van de aangifte zouden we dan niet moeten toestaan. Mocht de verjaring nog niet aan de orde zijn, dan zou wijziging van de persoon van de aangever alleen kunnen worden toegestaan indien betaling dan wel zekerheidstelling van de meer verschuldigde rechten verzekerd is.

5. Ontwikkelingen in de besprekingen in de Expert Group Formalities

In de "Guidance on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union" (https://ec.europa.eu/taxation_customs/system/files/2018-12/guidance_customs_formalities_entry_import_en.pdf)

staat een toelichting op artikel 173 DWU. Dit is het artikel dat betrekking heeft op verzoeken om wijziging van de aangifte op verzoek van de aangever, ook na de vrijgave van de goederen. Artikel 78 CDW zag (mede) op "herziening" op verzoek van de aangever, na vrijgave van de goederen. Artikel 173 lid 3 DWU is echter in die zin geclausuleerd, dat het moet gaan om een wijziging van de aangifte *zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen*.

Onder deel E, paragraaf 6 wordt een toelichting gegeven over artikel 173 DWU. Onder "Possible limitations" (blijkens de indeling van paragraaf 6 heeft dit betrekking op het gehele artikel 173) staat:

"In principle, any data element in the customs declaration may be amended, as long as the request for amendment concerns the goods originally covered by the same customs declaration. However, in practice there might be cases, where it would be necessary to exclude the possibility of amendment. Such case may be for example, if the change concerns the declarant. In such case, it would be more practical to invalidate the original customs declaration and replace it by a new one indicating the actual declarant."

De kwestie is onlangs opnieuw aan de orde geweest tijdens een vergadering van de Expert Group. In het verslag van die vergadering staat de volgende passage:

"One Delegate presented the issue raised in a non-paper, regarding the amendment of the Data Element "declarant" in case of direct representation. COM stated that, in accordance with the working document presented in the context of the 2nd topic of the agenda, any Data Element of a customs declaration may be amended under the condition that the purpose of the amendment is that the amended customs declaration reflects the real facts. In the case at hand, the customs office should request the confirmation of the declarant mentioned in the original declaration to make sure that the new declaration reflects the real facts."

One Delegate commented that in such cases customs request the declarant to invalidate the customs declaration.

Another Delegate supported that it is not correct to change the persons involved in the customs declaration and proposed the application of Article 148(4)(c) UCC-DA, or – if not applicable – to create a legal basis for such an invalidation. COM stated that this Article is only applicable where the goods have been declared in more than one customs declarations, which was not the case in the non-paper."

In een "Working Paper" (TAXUD/A2/FOR/2022/01) wordt een wijziging van de hierboven genoemde guidance voorgesteld. Opvallend is dat de passage omtrent de onmogelijkheid van wijziging van de aangever, met verwijzing naar de mogelijkheid van ongeldig verklaring van de aangifte) is weggelaten. Kennelijk heeft men (terecht) ingezien dat er in dit geval voor ongeldig verklaren van de aangifte geen wettelijke basis is. Opvallend ook is de verwijzing naar artikel 15 lid 2 DWU, waarbij de Expert Group erop wijst *dat het juist en volledig vermelden van de gegevens in de aangifte een van de verplichtingen is inzake het plaatsen van de goederen onder de desbetreffende douane-aangifte*.

Hieruit kan je dus afleiden dat het in de ogen van de Expert Group (inclusief de Cie) is toegestaan om de persoon van de aangever te wijzigen, mits de bevestiging wordt verkregen van de oorspronkelijk in de aangifte vermelde aangever dat de "nieuwe aangifte" de werkelijke situatie weergeeft.

Dit zou tevens inhouden dat de tot nu toe gegeven beperkte uitleg (memo wijzigen aangifte/ memo overgangsbepalingen met bijlage) niet juist is. Op basis van deze en andere passages uit de voorgestelde nieuwe tekst van de guidance zou je ook kunnen stellen dat we het ook bij een aantal andere zaken die gerelateerd zijn aan dit onderwerp bij het verkeerde eind hebben. Maar dat gaat het bestek van dit memo te buiten.

6. Een paar andere varianten

In de hierboven genoemde jurisprudentie zijn een aantal varianten de revue gepasseerd:

a-Aangifte gedaan in eigen naam/voor eigen rekening, terwijl aangegeven had moeten worden op naam en voor rekening van een opdrachtgever. Dit moet blijken uit een ten tijde van het indienen van de aangifte geldige volmacht. Dit zou volgens de Hoge Raad nu moeten kunnen.

Ik zou voor het wijzigen dan als voorwaarde stellen dat:

- de termijn voor het doen van de mededeling verschuldigde rechten (aan de nieuwe aangever/schuldenaar) nog niet is verstreken;
- de douaneschuld wordt betaald of dat daarvoor zekerheid wordt gesteld. Wellicht door een verklaring van de in de oorspronkelijk aangifte vermelde aangever dat de inmiddels verrichte betaling als betaling van diezelfde schuld, maar dan voor de nieuwe aangever te beschouwen is. En dat voor eventueel meer verschuldigde rechten eerst een betaling/zekerheidstelling plaatsvindt.

b. Aangifte gedaan op eigen naam en voor eigen rekening, maar deze had gedaan moeten worden voor rekening van de opdrachtgever. Dit is de casus uit het P&L arrest, en kan worden toegestaan mits aan de daarbij gestelde voorwaarden (de gevraagde herziening mag de andere doelstellingen van de douaneregeling niet doorkruisen, waaronder de doelstelling van de bestrijding van fraude) wordt voldaan. Van belang is ook de passage waarin het HvJ stelt dat dit risico van fraude zich i.c. niet voordeed, omdat de indirect vertegenwoordigde in aanmerking komt voor een (in dit geval) preferentieel invoertarief, en dus geen onverschuldigd voordeel aan die persoon verleent, maar hem enkel de mogelijkheid biedt het voordeel te verkrijgen waartoe hij gerechtig was geweest indien de oorspronkelijke aangifte was vermeld dat de aangever voor rekening van deze persoon was opgetreden.

Maar er zijn inmiddels een aantal andere varianten opgedoken, die inmiddels voorwerp van procedures zijn:

c. Douanevertegenwoordiger A doet aangifte namens en voor rekening van X, terwijl dit namens en voor rekening van Y had moeten zijn. Volgens de gegevens van de ingediende aangifte (in rubriek 14 is het EORI nummer van X vermeld) is X schuldenaar. De redenering van de Douane is tot nu toe dat A, door toepassing van artikel 19 lid 1 DWU geacht wordt op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld, omdat X geen opdracht tot inkleding van de goederen heeft gegeven. A krijgt vervolgens een uitnodiging tot betaling.

d. Douanevertegenwoordiger A doet aangifte tot plaatsing onder de regeling actieve veredeling (of bijzondere bestemming) op naam en voor rekening van X, maar dat had op naam en voor rekening van Y moeten zijn. Aan X is geen vergunning AV/BB verleend, wel aan Y. Op grond van artikel 170 lid 1, tweede alinea DWU moeten dergelijke aangiften (met bijzondere verplichtingen) door deze persoon of door zijn vertegenwoordiger worden ingediend. De aangifte had dus door Y of namens Y moeten worden ingediend.

Ook hier redeneert de Douane dat A in verband met een ontoereikende opdracht en volmacht geacht moet worden op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld. Nu ook A niet in het bezit is van een vergunning AV of BB, wordt gesteld dat er een douaneschuld is ontstaan op grond van artikel 79 lid 1 letter c DWU, omdat niet is voldaan aan de voorwaarden voor plaatsing onder de regeling AV, dan wel de voorwaarden voor toekenning van de vrijstelling of verlaagd recht uit hoofde van een bijzondere bestemming. A krijgt daarvoor een mededeling verschuldigde rechten (utb).

e. Douanevertegenwoordiger A doet namens en voor rekening van X aangifte, maar dit had namens Y gedaan moeten worden. Y is in het bezit van een invoercertificaat. Omdat de aangifte namens X gedaan is, kan hiervan geen gebruik worden gemaakt. Daardoor is een fors bedrag aan invoerrechten verschuldigd.

f. Douanevertegenwoordiger X maakt per per abuis geen gebruik van de machtigingen directe vertegenwoordiging van diverse vergunninghouders actieve veredeling. Deze douane-expediteur heeft per abuis een groot aantal aangiften tot plaatsing van goederen onder de douaneregeling actieve verdeling gedaan op eigen naam en op eigen rekening. Dat kan wettelijk echter alleen geschieden door de vergunninghouders zelf, zodat er een forse douaneschuld is ontstaan, net zoals het onder d geschetste geval op grond van artikel 79 lid 1 letter c DWU.

Ad c. Dit is de variant die in een aantal zaken van DEI speelt. Vooralsnog is wijziging van de aangifte geweigerd om twee redenen:

- alleen de aangever kan om wijziging van de aangifte verzoeken. In dit geval is dat X, maar het verzoek is namens Y of namens A gedaan. Dit is hetzelfde argument dat diverse lidstaten hadden aangevoerd in de P&L zaak (zie conclusie AG, onder punt 37). ;
- het verzoek moet beoordeeld worden in het kader van artikel 173 lid 3 DWU. Gesteld wordt dat niet in te zien valt welke verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de regeling in het vrije verkeer brengen Y nu niet kan nakomen en na de door haar gevraagde wijziging wel zou kunnen nakomen.

Vooralsnog is in verband met een snel te verwachten beroep op het arrest van de Hoge Raad deze lijn te volgen. Maar daartegen zou het volgende kunnen worden ingebracht:

- wijziging van de persoon van de aangever is wel mogelijk in de ogen van de A-G in de zaak P&L. Ook artikel 78 CDW biedt daartoe de mogelijkheid (zie zijn conclusie onder punt 72).
- Omdat de Douane van mening is dat A in dit geval geacht wordt op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld, zou A ook om wijzigen van de aangifte mogen verzoeken.
- Ook de Expert Group is van mening dat wijziging van de persoon van de aangever mogelijk is. Dit is kennelijk ook de zaak die aan hen is voorgelegd ("regarding the amendment of the Data Element "declarant" in case of direct representation").

Als we met die laatste argumenten zouden meegaan, dan zou je tevens kunnen stellen dat er geen risico is op niet-betaling van verschuldigde rechten. A heeft immers betaald dan wel zekerheid gesteld, en beide kunnen ook door een ander dan de schuldenaar geschieden. Iets anders wordt het als er sprake is van een navordering. In dat geval bestaat wel het risico op niet-betaling van het meer verschuldigde. In dat geval zou je dan dezelfde aanvullende eisen moeten stellen als onder a genoemd.

Ad d. Dit is een casus die zich in DGR voordoet. Ook hierbij zouden we hetzelfde argument als DEI hanteert kunnen aanvoeren. Indien we wel zouden besluiten om wijziging van de aangifte toe te staan, dan zou je, naast de onder Ad c genoemde tegenargumenten, in het verlengde van punt 48 van het P&L arrest nog kunnen aanvoeren dat de wijziging vergunninghouder Y geen onverschuldigd voordeel verleent, maar hem enkel de mogelijkheid biedt het voordeel te verkrijgen (datgene wat de vergunningen AV/BB mogelijk maken) waartoe hij gerechtigd was geweest indien in de oorspronkelijke aangifte was vermeld dat A handelde namens en voor rekening van Y. De schuld ex. Art. 179 lid 1 letter c DWU komt dan te vervallen.

Ad e. Zaak door DBR genoemd. Hier kun je ook weer dezelfde argumenten aanvoeren als bij casus c. Indien we echter wel wijziging van de aangifte zouden toestaan, dan zou je naast de genoemde tegenargumenten ook kunnen aanvoeren dat ook in dit geval wijziging van de aangifte aan Y geen onverschuldigd voordeel verleent. Y was immers middels het invoercertificaat gerechtigd tot het verlaagde tarief. M.b.t. het in rekening gebrachte meerschuldigde bedrag zou dan kwijtschelding kunnen worden verleend.

Ad f. Ook deze zaak is door DBR genoemd. Hier wordt het verzoek wèl ingediend namens de oorspronkelijke aangever/schuldenaar. Ook hier kun je dezelfde argumenten tegen als argumenten voor aanvoeren.

NL is of the opinion that the working paper contains too broad an interpretation of article 173 UCC. Reference is made to article 15(2)a UCC, which states that the declarant is responsible for providing correct information in the customs declaration. It is stated that therefore any data-element of the customs declaration can be amended upon application of the declarant.

Customs declaration means (article 5(12) UCC) the act whereby a person indicates, in the prescribed form and manner, a wish to place goods under a given customs procedure, with an indication, where appropriate, of any specific arrangements to be applied. By lodging a customs declaration the goods, however, are not yet placed under a customs procedure. This is not the case until all formalities have been completed, i.e. lodging of a customs declaration, acceptance, verification, provision of a guarantee, payment of the customs debt (if needed), and release of the goods.

Obligations apply for most of the customs procedures under which the goods are placed, e.g. re-exportation of goods (inward processing), paying the correct amount of customs duties or other taxes, and other obligations that can be deduced from article 201 UCC in the case of release for free circulation. Exportation of goods under inward processing, instead of re-exportation results in removal from customs supervision. Such was the case in the Terex Equipment Ltd-judgement (case C-430/08 and C-431/08). As a result it entailed non-compliance with the customs procedure inward processing. Amendment of the declaration can enable the declarant to comply with the obligation in the sense of article 173 (3) UCC and it can be permitted when the objectives of the inward processing procedure are not threatened. It can also lead to extinguishment of the customs debt (articles 124 (1) h UCC and 103 d DA. Another example is when the declarant notices after release of the goods that the transaction value as mentioned in the customs declaration is not correct. Amendment of the declaration can enable him to comply with the obligation to pay the correct amount.

According to Dutch customs, the phrase "to comply with his or her obligations to the placing of the goods under the customs procedure concerned" (article 173(3) UCC) clearly forms a limitation compared to article 173(1) UCC. In that respect a referral to article 15 (2) UCC leads to too broad an interpretation of the scope of article 173(3) UCC. It then could be interpreted as having regard to any data-element, regardless of any possible relationship to an obligation of the customs procedure under which the goods have been placed as mentioned in the previous paragraph.

With regard to a change in the person of the declarant. This possibility is *not* mentioned in the working paper of CEG FOR (TAXUD/A2/FOR/2022/01 EN), but it was discussed during the meeting on March 1, 2022, as follows from the minutes of the meeting. COM stated that, *"(...)in accordance with the working document presented in the context of the 2nd topic of the agenda, any Data Element of a customs declaration may be amended under the condition that the purpose of the amendment is that the amended customs declaration reflects the real facts. In the case at hand, the customs office should request the confirmation of the declarant mentioned in the original declaration to make sure that the new declaration reflects the real facts."*

In the present text of the Guidance Document (Part E, paragraph 6, page 46) the possibility of changing the declarant is excluded. In the proposed text (the working paper) this opinion is not repeated, probably as a result of the discussion in the Expert Group.

In the most recent version of the working paper two examples are given. One example reflects the situation as was judged by the Court of Justice in case C-97/19. It should be mentioned that that case considered the interpretation of article 78 CCC, not article 173(3) UCC. In the other example a customs representative A mistakenly lodged the declaration in its own name and on its own behalf instead of acting as a direct representative of company B. These and other examples are mentioned below.

A customs declaration may be lodged by any person who is able to provide all of the information which is required for the application of the provisions governing the customs procedure in respect of which the goods are declared. That person must also be able to present the goods in question or to have them presented to customs. It is of the utmost importance that customs know at the moment of acceptance of the customs declaration who the declarant is and, also in the case of representation, can identify the debtor. A person who does not declare that he is acting as a customs representative and in case of a lack of empowerment, the customs representative shall be deemed to be acting in his own name and on his own behalf and, as a result, be the debtor. Article 19(1) UCC, and its predecessors (article 5(4) CCC and regulation 3632/85) aim to protect the

customs authorities against unclear representation. And it enables them to carry out checks as well as possible and to establish liability in the events of infringements of customs legislation. At the moment of lodging the customs declaration, certainty must **therefore** be obtained about the person of the declarant/debtor with a view to collection of the Union's own resources. Amendment of the declaration regarding the person of the declarant at a later stage is in conflict with that principle.

Changing the person of the declarant as a result of an application of the declarant would thus infringe upon the above mentioned legal provisions and could also seriously threaten the collection/payment of the correct amount of import duties corresponding to the customs debt.

Examples:

1. Customs representative X lodges a customs declaration (for free circulation) in his own name and on his own behalf, because he does not declare that he is acting as a customs representative. (so, there is no representation). X fulfills all the requirements of being a customs declarant (see above), because he provides all the necessary information and is able to present the goods to customs. After release of the goods he states that he should have acted as a (direct) representative of company A. The customs office that handles the request also initiates a post-release control and it turns out that an additional amount of customs duties is due. However, customs are unable to prove that A has provided false information or that A knew, or reasonably ought to have known, that the information was false. A also denies to have instructed X to lodge the declaration in his name or on his behalf. It is also possible that A is unable to pay the additional amount due to insolvency. Additionally, X has also provided a comprehensive guarantee, which also covers post clearance tax recoveries as far as X is regarded a customs debtor himself, but **which does** not additional customs duties where a third party is considered the customs debtor.

2. Customs representative X lodges a customs declaration (free circulation) in the name of and on behalf of company A. As a result company A would be the declarant and debtor. After release of the goods X states that he should have lodged the declaration in the name of and on behalf of company B. In this case it is obvious that A has not instructed X to lodge the customs declaration in its name and on its behalf. As a result, X is deemed to have acted in his own name and on his own behalf, and therefore debtor (**article 19(1) UCC**). Changing the person of the declarant would infringe on this legal provision. It is also unclear which obligations X cannot fulfill and which can be fulfilled should the declaration be changed. X provided a comprehensive guarantee and has paid the customs debt.

3. The latter conclusion can also be drawn in this situation. Customs representative X lodges a customs declaration (for free circulation) in his own name and on his own behalf (so, there is no representation). X obviously does not declare to act as a representative. X also fulfills all the requirements of being a customs declarant (see above), because he provides all the necessary information and is able to present the goods to customs. He also provides a guarantee and pays the customs debt. This situation differs from the one presented under 1 because there is no post clearance calculation of additional taxes. After release of the goods he states that he should have acted as a (direct) representative of company A.

4. Customs representative X lodges a customs declaration (inward processing) in the name of and on behalf of company A. As a result company A would be the declarant. After release of the goods X states that he should have lodged the declaration in the name of and on behalf of company B. Company B has an authorization for the use of inward processing. Company A has no authorization for the use of inward processing, and has not ordered X to lodge the declaration. As a result, X is deemed to have acted in his own name and on his own behalf (**Article 19(1) UCC**). But X also has no authorization. As a result a customs debt is incurred on the basis of article 79(1) c UCC, as it is established that a condition governing the placing of the goods under the procedure was not fulfilled. Changing the person of the declarant would contradict these conclusions and is no reason for extinguishment of the customs debt (art. 124 CCC).

What if the irregularity is discovered by customs during the control of the bill of discharge that company B has presented? Does article 172(2) prevent an amendment of the customs declaration, as the customs authorities have established that the particulars of the customs declaration are incorrect?

5. Customs representative X lodges a customs declaration (free circulation) in his own name and on his own behalf. After release of the goods he states that he should have lodged the declaration on behalf of company B (indirect representation). This is the situation as described in the Pfeifer & Langen judgment (see below) and does not imply changing the person of the declarant.

Subsidiarily it can be argued that:

- no changing of the person of the declarant can be allowed when the correct collection/payment of own resources is endangered;
- no changing of the person of the declarant can be allowed when customs has announced a post release control or has found (for example during a post release control) that an additional amount of import duties is due and has to be notified. This conclusion is also drawn in the most current working document, where it states that "The first two limitations referred to in Article 173(2) UCC apply to Article 173(3) as well". Changing the person of the declarant would cause the risk of non-payment of the additional amount of import duties.

More subsidiarily it may be considered that only in situations as mentioned above as example 4 an amendment of the declarant may be possible if all relevant economic operators agree on this. As a result the amendment of the declaration in this respect does not confer any undue advantage on the "intended declarant", but merely enables him to benefit from the advantage which he would have been entitled to receive if he had initially been mentioned as a the declarant (cf. the Pfeifer & Langen judgement, pt. 48). As it enables the intended declarant to benefit from his authorization inward processing, it can be reasoned that there is no risk of fraud nor that the objectives of the legislation/the customs procedure at issue are threatened. The same applies to the situation where the intended declarant has an import license that gives right to a reduced import rate. In all situations a power of attorney must be shown that was valid at the time of acceptance of the declaration, as well as an order to lodge this customs declaration.

In the Netherlands, lawyers and tax-advisors often refer to the Pfeifer & Langen judgement (case C-97/19) to state that changing the person of the declarant is possible. This judgement however, regards the interpretation of article 78(3) of the CCC (not article 173(3) UCC) and concerns an amendment to information relating to the declarant in such a way as to reflect the existence of a relationship of indirect (not direct) representation. And not an amendment of the person of the declarant. It also should be mentioned that the Court refers to the Opinion of the Advocate General, where, in point 66 et seq., he mentions the risk of fraud and the risk of non-payment of customs debt. Unfortunately, the Dutch Supreme Court has stated that, if certain conditions are met, it is possible to change the person of the declarant under article 78 CCC. It should be mentioned that in the case at hand, customs concluded after the release of the goods, and on the basis of an OLAF-investigation, that additional import duties and antidumping duties were due and notified the "original" declarant/debtor, a customs representative who had lodged the customs declaration in his own name of on his own behalf. Only in the phase of appeal against the decision of the court of first instance, more than 5 years after incurrence of the customs debt, the lawyer stated that his client should have lodged the declaration in the name and on behalf of the company that instructed him to lodge the declaration. The lawyer also stated that at the time of the lodging of the declaration, his client had an oral authorization to represent the company, which was confirmed at a later stage by a written authorization.

It is obvious that in this case, it is not possible to collect the additional taxes, should the person of the declarant be changed, **amongst other reasons because it is no longer possible to notify the customs debt to the "intended declarant/debtor" (article 103(1 and 2) UCC).**

A. Wijziging persoon van de aangever onder artikel 78 CDW.

HR 29 april 2022:

Hoge Raad sluit dit niet uit.

Situatie: X geeft aan in eigen naam/voor eigen rekening. Bij controle na invoer stelt Douane hoger bedrag vast. X stelt dat hij in naam en voor rekening van A en B aangifte had moeten doen.

HR: eisen voor herziening:

1. degene in wiens naam aangifte is gedaan moet bewijzen dat

-hij bij indiening aangifte beschikte over schriftelijke volmacht die hij bij de indiening van de aangifte over had moeten leggen en waarin hem instructie is gegeven de douaneaangifte te doen;
-het niet vermelden van de naam van de volmachtgever geen bewuste keuze was, maar berustte op een vergissing.

2. de herziening mag de andere doelstellingen van de douaneregeling niet doorkruisen, waaronder de doelstelling van bestrijding van fraude en onregelmatigheden die nadelig kunnen zijn voor de algemene begroting van de EU.

Uit P&L en de Conclusie van de AG valt af te leiden dat er geen risico op niet-betaling van de douaneschuld mag bestaan.

Dat laatste kan zich voordoen als:

-de utb niet meer kan worden opgelegd in verband met verjaring;

-er geen zekerheid is voor de meer verschuldigde rechten. De zekerheid die de douanevertegenwoordiger heeft gesteld in verband met de door hem ingediende aangiften (maandkrediet en doorlopende zekerheid) kan niet dekken, omdat na herziening sprake is van schulden van derden en daarvoor geldt de akte van borgtocht niet;

-de beoogde schuldenaar biedt geen verhaal wegens insolventie/faillissement.

Je zou ook kunnen stellen dat hier al sprake was van een ambtshalve herziening, en dat herziening op verzoek van de aangever dan niet meer kan (vgl. art. 65 CDW dat ziet op wijziging van de aangifte vóór vrijgave van de goederen en waarbij wijziging ook niet meer kan als de douane de aangever al in kennis heeft gesteld van het voornemen een onderzoek in te stellen of hebben geconstateerd dat de vermeldingen onjuist zijn). Let wel: in P&L verzocht P&L ook om herziening van de aangifte vóórdat de Douane had vastgesteld dat er moest worden nagevorderd.

Andere situaties:

a. Douanevertegenwoordiger X doet in eigen naam/voor eigen rekening aangifte, maar dit had namens B moeten gebeuren (dus directe vertegenwoordiging). Verzoek komt vóór een eventuele controle na vrijgave. Er is dus geen sprake van een hoger verschuldigd bedrag.

Dit kan, indien aan de voorwaarden uit bovenstaand voorbeeld is voldaan. De douaneschuld is al betaald.

b. Douanevertegenwoordiger X doet aangifte (in het vrije verkeer brengen) namens A, maar dat had namens B moeten gebeuren. Het verschuldigde bedrag is betaald middels maandkrediet van X. Mogelijkheden:

-X wordt geacht op eigen naam/voor eigen rekening aangifte te hebben gedaan (art. 5 lid 4 CDW). A heeft immers geen opdracht gegeven om namens A de aangifte in te dienen. De douaneschuld is al voldaan.

-de herziening kan worden toegestaan als aan alle in het eerste voorbeeld genoemde voorwaarden is voldaan: B is de nieuwe aangever/schuldenaar. X heeft de douaneschuld al voldaan.

c. Douanevertegenwoordiger X doet aangifte actieve veredeling namens A, maar dat had namens B moeten gebeuren. Alleen B heeft een vergunning actieve veredeling.

Mogelijkheden:

-X wordt geacht op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld. X heeft geen vergunning actieve veredeling. Er is een douaneschuld ontstaan op grond van artikel 204 CDW. X krijgt alsnog een utb;

-de herziening kan worden toegestaan als aan alle in het eerste voorbeeld genoemde voorwaarden is voldaan. In dit geval komt aan B geen onverschuldigd voordeel toe (overweging 48 arrest P&L).

Een vergelijkbare situatie doet zich voor als B in het bezit is van een invoercertificaat dat hem recht geeft op een verlaagd invoerrecht.

B. Wijziging persoon van de aangever onder het DWU (artikel 173 lid 3).

Situatie 1. Douanevertegenwoordiger X doet aangifte voor het vrije verkeer in eigen naam/voor eigen rekening. X heeft dus niet verklaard te handelen als vertegenwoordiger. Hij wordt dan geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen (art. 19 lid 1, tweede alinea DWU). Tijdens een controle na vrijgave constateert de Douane dat een bedrag moet worden nagevorderd. X stelt dat hij in directe vertegenwoordiging namens A aangifte had moeten doen. Hij laat een ten tijde van de aangifte geldige schriftelijke machtiging directe vertegenwoordiging zien waarin hem instructie wordt gegeven om de aangifte in te dienen.

Hierbij kunnen, indien van toepassing, dezelfde argumenten worden aangevoerd als onder A, de eerste situatie. Zie hierbij ook de opmerking in het Working Paper (blz. 5, onder Art. 172(2) UCC dat de eerste twee beperkingen m.b.t. lid 1 ook van toepassing zijn bij lid 3.

Situatie 2. Douanevertegenwoordiger X doet aangifte voor het vrije verkeer in eigen naam en voor eigen rekening en stelt na de vrijgave van de goederen dat hij namens A aangifte had moeten doen. Er is geen sprake van een controle na vrijgave/een navordering. X heeft het bedrag middels afboeking op zijn maandkrediet voldaan.

X heeft dus in de aangifte niet verklaard te handelen als vertegenwoordiger. Hij wordt dan geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen (art. 19 lid 1, tweede alinea DWU). Hierbij kan gesteld worden dat X als aangever al aan alle voorwaarden van de regeling in het vrije verkeer heeft voldaan, en dat niet in te zien valt aan welke voorwaarden A alsnog kan voldoen. Artikel 173 lid 3 DWU stelt dat de aangever een wijziging kan verzoeken, en dan zou het vreemd zijn als het verzoek inhoudt dat een ander aangever moet zijn.

Alternatief: de herziening kan worden toegestaan (als we het huidige standpunt van de CEG FOR volgen). Je zou kunnen stellen dat er geen risico op niet-betaling bestaat. X heeft immers al betaald dan wel zekerheid gesteld.

In de nieuwste versie van de working paper staat deze situatie als voorbeeld genoemd waarbij de aangifte gewijzigd kan worden. Voorbijgegaan wordt aan artikel 19 lid 1 DWU. Ook wordt niet vermeld dat niet in te zien valt aan welke verplichtingen door wijziging van de aangifte dan wel voldaan kan worden. Kennelijk ook hier een verwijzing naar artikel 15(2) DWU al voldoende.

Situatie 3: Douanevertegenwoordiger X doet aangifte voor het vrije verkeer namens A, terwijl dit namens B had moeten gebeuren. In dit geval wordt X geacht op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld (artikel 19 DWU). Ook hier valt niet in te zien aan welke verplichtingen X niet kan voldoen, er is immers al voldaan aan alle verplichtingen.

Alternatief: de herziening kan worden toegestaan (als we het huidige standpunt van de CEG FOR volgen).

Dit voorbeeld was wel tijdens de vorige vergadering (maart 2022) aan de orde gekomen. In het verslag van die vergadering staat:

"One Delegate presented the issue raised in a non-paper, regarding the amendment of the Data Element "declarant" in case of direct representation.

COM stated that, in accordance with the working document presented in the context of the 2nd topic of the agenda, any Data Element of a customs declaration may be amended under the condition that the purpose of the amendment is that the amended customs declaration reflects the real facts. In the case at hand, the customs office should request the confirmation of the declarant mentioned in the original declaration to make sure that the new declaration reflects the real facts."

Het voorbeeld in de "non-paper" luidde:

Representative lodged the customs declaration in the name of and on behalf of Company A (direct representation) who is the importer and declarant. Goods covered by a customs declaration were released for free circulation. After a certain period of time, the representative requested the amendment of the customs declaration, in particular the amendment of the declarant and importer data reasoning that the invoice initially provided was not correct. A new correct invoice data need to be also indicated in the customs declaration and therefore necessary steps were expected to be done to adjust the situation. The amendment request was submitted to the customs more than 90 days after release of the goods.

Seeing that, from the legal point of view declarant is a party to the legal procedure therefore shouldn't be replaced by another person and such a case should be improved upon invalidation of the customs declaration. However looking at the provisions of Article 148 DA there is no legal basis to invalidate if outside the 90 days.

We also should respect some exceptions such a case C-97/19 however it refers to a very specific circumstances and doesn't give general ruling that the declarant can be amended.

We would like to know the opinion of the CEG FOR on abovementioned case and really

appreciate any advice how should MS proceed when facing such a situation.

Maar dit voorbeeld komt nu juist niet voor in de nieuwe versie van de working paper. Wellicht omdat moeilijk voor te stellen is dat hier de "confirmation of the declarant mentioned in the original declaration" te verkrijgen is. Wellicht aandringen om dit voorbeeld toch op te nemen.

Situatie 4: Douanevertegenwoordiger X doet aangifte tot plaatsing onder de regeling actieve veredeling op naam en voor rekening van A, terwijl dit op naam en voor rekening van B had moeten zijn. B is in het bezit van een vergunning actieve veredeling. X wordt in dit geval geacht op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld (artikel 19 DWU). Omdat X niet in het bezit is van een vergunning actieve veredeling, ontstaat er een douaneschuld op grond van artikel 79 lid 1 letter c DWU. Wijziging van de persoon van de aangever zou deze regeling doorkruisen. Alternatief: je zou kunnen redeneren dat wijziging van de persoon van de aangever hier geen risico op niet-betaling met zich meebrengt en dat aan B geen onverschuldigd voordeel toekomt.

Situatie 5: Douanevertegenwoordiger X doet aangifte voor het vrije verkeer op eigen naam en voor eigen rekening, terwijl hij op eigen naam, maar voor rekening van A aangifte had moeten doen. Dit is de casus uit het Pfeifer & Langen arrest. Wat doen we hiermee?

Dit voorbeeld is nu opgenomen in de nieuwste versie van de working paper, met verwijzing naar het P&L arrest (C-97/19).

C. Wijziging van andere gegevens op grond van artikel 173 lid 3 DWU.

De CEG FOR geeft aan dat elk data-element gewijzigd kan worden, en ook dat een van de verplichtingen waaraan voldaan moet worden de verplichting is om juiste en volledige gegevens te verstrekken (art. 15 lid 2 DWU). De vraag is dan wat dan de beperking is die de clause "(...) zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen" in lid 3 ten opzichte van lid 1 aanbrengt. In het algemene commentaar (blz. 3 sub a) op artikel 173 wordt zelfs gesteld dat je ook hoeveelheden en gewichten kunt aanpassen, als de wijziging maar niet tot gevolg heeft dat de aangifte op andere goederen ziet, ongeacht of dit gevolgen heeft voor de hoogte van de douaneschuld.

Je zou de verplichtingen die voortvloeien uit de douaneregeling in het vrije verkeer brengen kunnen afleiden uit art. 201 DWU, bijvoorbeeld betaling van het juiste bedrag aan invoerrechten en andere van toepassing zijnde heffingen.

In het commentaar op artikel 173 lid 3 DWU worden een aantal voorbeelden genoemd, die wel weer te vatten zijn onder "verplichtingen die voortvloeien uit de douaneregeling in het vrije verkeer brengen":

- wijziging van de goederencode, zodat een hoger invoerrecht verschuldigd is;
- wijziging van de goederencode, zodat een lager invoerrecht verschuldigd is;
- wijziging van de douanewaarde, omdat vracht- en verzekeringskosten moeten worden bijgeteld;
- wijziging van de douanewaarde, omdat te veel vracht- en verzekeringskosten zijn opgenomen in de douanewaarde;
- wijziging van de oorsprong van de goederen. Dit heeft geen gevolgen voor de hoogte van de douaneschuld, maar de oorsprong van de goederen zou direct gelinkt zijn aan de vrijgave van de goederen voor het vrije verkeer en de verplichtingen die daaruit voortvloeien;
- een preferentieel tarief wordt geclaimd op basis van "importer's knowledge". Na vrijgave blijkt dat hier niet aan voldaan wordt. Verzocht wordt om nu de preferentiële oorsprong te bewijzen aan de hand van een verklaring van de exporteur. Door een preferentieel tarief te claimen, ontstaat de verplichting om het bewijs te leveren dat recht bestaat op deze preferentie. Aldus kan alsnog aan deze verplichting worden voldaan. Het verzoek om wijziging kan gehonoreerd worden als de verklaring van oorsprong geldig is bevonden. Opvallend is dat gesteld wordt dat de douane de geldigheid van de oorsprongsverklaring moet kunnen controleren in het aanvaardingsproces (van de aanvraag). Anders moet het verzoek om wijziging aanvaard worden en vervolgens in de beoordelingsfase worden geverifieerd.

In het inleidende commentaar op artikel 173 DWU, dus niet specifiek over lid 1 of lid 3, wordt nog het voorbeeld genoemd (blz. 4/5) dat als een marktdeelnemer een verzoek indient om van een preferentiële oorsprong te profiteren, en aan de voorwaarden van de toepasselijke vrijhandelsovereenkomst wordt voldaan om daarvan te kunnen profiteren op het moment van aanvaarding van de aangifte, aan het verzoek tegemoet gekomen kan worden.

D. Relatie met verzoeken om terugbetaling/kwijtschelding

Het is m.i. nu wel duidelijk dat een verzoek om wijziging van de aangifte een aanvraag is die moet worden onderscheiden van een verzoek om terugbetaling/kwijtschelding, en ook het indienen van een bezwaarschrift. Er zal dus in principe altijd een beschikking op moeten volgen. **Dit wordt nog eens onderstreept door de vermelding in de working paper op blz. 3, dat de procedure van artikel 22 DWU hier gevolgd moet worden, in voorkomend geval, bij een voorgenomen afwijzing, met een vooraankondiging en het recht om een standpunt in te dienen.** Wel kan de indiener erop gewezen kunnen worden dat wijziging van de aangifte geen voorwaarde is voor een eventuele terugbetaling of kwijtschelding en hem in overweging kan worden gegeven om het verzoek in te trekken. Het "converteren" van een verzoek om wijziging van de aangifte naar een verzoek om terugbetaling (het behandelen als verzoek om terugbetaling) is niet mogelijk. Het is wel aan te bevelen (zie ook de reikwijdte van de toets zoals in het laatste voorbeeld onder C) om bij de beoordeling van het verzoek om wijziging van de aangifte dezelfde maatstaven te hanteren als bij een verzoek om terugbetaling/kwijtschelding, dus qua bewijsvoering en materiële toets.

Terugbetaling op eigen initiatief? In het working document staat (blz. 2, onderaan) dat indien de douane een verzoek om wijziging van de aangifte honoreert, en die wijziging in een lagere douaneschuld resulteert, de douane op eigen initiatief moet terugbetalen. De CEG FOR rept hier niet over de bijlage A gegevens voor een verzoek om terugbetaling en een terugbetalingsbeschikking.

E. Relatie met een bezwaarschrift

Op dezelfde gronden kan gesteld worden dat het behandelen van een verzoek om wijziging van de aangifte (binnen 6 weken na mededeling douaneschuld) als een bezwaarschrift niet juist is. Het is alleen mogelijk om een bezwaarschrift in te dienen tegen de mededeling verschuldigde rechten (utb), en niet tegen andere elementen van de aangifte. Zo houd je het wel zuiver.

F. Verzoek om wijziging aangifte in verband met omzetbelasting

Ook hiervoor geldt dat wijziging van de aangifte noodzakelijk moet zijn om aan de verplichtingen van de desbetreffende douaneregeling te voldoen. In dit geval is dit de verplichting die uit artikel 201 lid 2 sub b DWU voortvloeit, namelijk ervoor te zorgen dat het juiste bedrag aan "andere heffingen" wordt geïnd.

Indien het gaat om het vergeten te vermelden van een artikel 23 Wet OB nummer, of het vermelden van een verkeer nummer, dan kan dit in voorkomend geval alleen rechtgezet worden middels een tijdig ingediend bezwaarschrift. Zie het schema bijlage II "Memo wijzigen aangifte vs 0.2 5.1.2e

G. Inrichting proces/behoefte aan applicatie.

Komt er in DMS een mogelijkheid om de aangifte te wijzigen na vrijgave van de goederen. De Cie wijst wel op de verplichting om de aangifte te wijzigen. 5.1.2e vraagt aan de Brusselse mensen of zij input hebben gegeven bij de ontwikkeling van DMS. 5.1.2e vraagt na, ontwikkeling van DMS staat wel onder druk. Evt. apart systeem dat te koppelen is aan AGS.

5.1.2e: moet NL altijd het strengste jongetje van de klas zijn.

Eigen verslag CEG-FOR

Nederlandse delegatie:

5.1.2e (Dik HHB) & 5.1.2e (MinFin)

1. Introduction and adoption of the agenda

5.1.2a vraagt of CEG-FOR meetings wat frequenter kunnen plaatsvinden dan 1 keer per jaar want meestal staan er belangrijke onderwerpen op de agenda.

COM is het hiermee eens en belooft dat dit zeker niet de enige vergadering van CEG-GEN zal zijn dit jaar.

COM meldt verder dat item 8-d niet zal worden besproken vandaag vanwege de huidige situatie met 5.1.2a

5.1.2a wil non-commercial exports van hulpgoederen aan 5.1.2a vereenvoudiging van export formaliteiten onder AOB toegevoegd hebben. 5.1.2e steunt 5.1.2a en heeft zelfde verzoek.

5.1.2a steunt 5.1.2a en 5.1.2a (5.1.2a) heeft aan veel douaneautoriteiten hebben vereenvoudigde procedures m.b.t. 5.1.2a vraagt COM om guidance for his situation; economic operators hiermee helpen.

5.1.2a wijst verder op internal discussions en discussie tijdens vorige CEG-FOR.

WSC vraagt naar status EU borders - 5.1.2a en 5.1.2a wil dit eveneens onder AOB bespreken.

COM voegt de onder AOB voorgestelde vragen rondom 5.1.2a toe aan de agenda en stelt voor deze tezamen te behandelen aangezien ze gelieerd zijn aan elkaar.

2. TAXUD-A2-FOR-2022-001 – Interpretation of Article 173 UCC (amendment of a customs declaration) – (Ref. Ares (2022) 1509332 – 01/03/2022 (available in EN)).

COM introduceert document en geeft aan dat doel is om de Annex in guidance FOR op te nemen.

5.1.2a in de chat; "customs authorities may amend ex officio a customs declaration ..". 5.1.2a vraagt of douaneautoriteiten hier bevoegd zijn? 5.1.2a van mening dat douaneautoriteiten niet bevoegd zijn. 5.1.2a heeft andere interpretatie. 5.1.2a opmerking is vgl. met 5.1.2a punt).

COM geeft aan in 5.1.2a te zijn geweest en dat 5.1.2a dit al doet; de autoriteiten zijn bevoegd; je kan niet verwachten dat de declarant dit doet. COM herhaalt douaneautoriteiten zijn verplicht om de "reality to reflect" op de nemen in de customs declaration.

5.1.2a vraagt af of dit ook in guidance Export FOR kan worden opgenomen. 5.1.2a steunt doc. Maar enige opmerkingen; p.4 steunt 5.1.2a opmerking. 5.1.2a geeft aan dat douaneautoriteiten niet een correctie maken, maar data-elementen aanpassen naar reality; art. 243 IA. Dus customs authorities shall in accordance with art. 243 IA (...) data elements of a customs declaration (...) aanpassen. Dus de customs declaration kan niet worden aangepast door de douaneautoriteiten, slechts de data-elementen kunnen worden aangepast. Slechts de declarant kan customs declaration wijzigen. 5.1.2a wil verder de verwijzing naar art. 243 IA ruimer hebben opgenomen.

COM reageert dat art. 243 IA niet alles dekt; dus daarom heeft COM geen verwijzing hiernaar opgenomen want dat zou reikwijdte beperken; COM zegt toe dit nogmaals na te gaan.

5.1.2a geeft verder aan dat op p.5 tweede subparagraaf, tweede regel; "physical" moet verwijderd worden; want "goods need to be made available" hoeft niet per se fysiek te zijn.

COM steunt opmerking 5.1.2a

5.1.2a geeft verder aan dat p.7 bovenaan; stelt dat operator vraagt om "amendment van de declaration"; moet terugbetaling dan worden toegestaan zonder verzoek om terugbetaling? Result van amendement kan zijn dat te veel betaald is; dan zou douane moeten terugbetalen zonder officieel verzoek om terugbetaling? 5.1.2a wil hierop bevestiging van COM.

COM wijst op art. 116 UCC; dat is helder geformuleerd; douane moet ex officio terugbetalen.

5.1.2a geeft aan op p.9; "lodged" vervangen door "made".

COM steunt.

5.1.2a spreekt instructie uit.

COM stelt voor dat p.4 customs authorities may register the findings (...) niet amenderen van de aangifte maar het reflecteren van de "reality" in het system.

5.1.2a geeft aan dat langs deze lijn akkoord is. 5.1.2a twijfelt bij "reality" want die is relatief. Nog naar kijken.

5.1.2a amendeert wél declaration; dus hoe zou dit moeten gaan werken?

COM herhaalt dat declaration niet geamendeerd dient te worden; COM begint hardop na te denken en geeft aan dat dit zou kunnen worden ondervangen door op te nemen: "customs declaration should not be amended unless the national IT system requires ..".

5.1.2a geeft aan schriftelijke opmerkingen in te sturen. Vraagt nog naar indirecte vertegenwoordiging; de vertegenwoordiger is de declarant; wie kan om amendering verzoeken? 5.1.2a wil hier duidelijke lijn over hebben. 5.1.2a steunt 5.1.2a opmerking. 5.1.2a vraagt voor p.9 "EIDR deel": lodged / made te vervangen door: "where EIDR is applied".

COM geeft aan dat we het nu niet over vertegenwoordiging hebben maar geeft aan hier nog naar te zullen kijken.

5.1.2a wijst nog op spare parts; en geeft nog aan dat "customs is not able to split the commodity codes, values, costs and so on ..". Wijst erop dat declarant kan worden gevraagd om aangifte te amenderen; dan wel dat douane de declarant indirect verplicht de aangifte te amenderen omdat anders de goederen niet worden vrijgegeven.

5.1.2a steunt 5.1.2a in de chat.

COM geeft aan geen juridische basis te hebben voor douane om aangever zelf te verzoeken de aangifte te amenderen.

5.1.2a herhaalt eerdere interventie.

COM geeft aan dat er een nieuw document komt met track changes, komt terug bij de volgende vergadering.

Buiten verzoek

5.1.5

Buiten verzoek

Buiten verzoek

Advies aan MT HHB. Concept tekst waaruit geput kan worden.

Dit is een versie die juist de andere kant opgaat: een onderscheid maken tussen artikel 78 CDW en artikel 173 lid 3 DWU. M.b.t. artikel 78-zaken die nog lopen, dan wel die nog gaan komen (als men alsnog aandringt op een beschikking), kiezen voor een beperkte toepassing van het arrest van de Hoge Raad in verband met het veelal aan de orde zijnde risico op niet-betaling van de douaneschuld. Met betrekking tot artikel 173 lid 3-zaken kiezen voor de beperktere reikwijdte ten opzichte van artikel 78 CDW.

I. Recente jurisprudentie over de toepassing van artikel 78 CDW met betrekking tot de mogelijkheid van wijziging van de persoon van de aangever.

Artikel 78 lid 3 CDW bood de mogelijkheid om op verzoek van de aangever een of meerdere gegevens van de aangifte, na vrijgave van de goederen, te wijzigen. Na een aantal arresten van het Hof van Justitie EU¹ is het aantal verzoeken om wijziging gigantisch toegenomen. Veelal combineerden de indieners dit met een verzoek om terugbetaling en/of een bezwaarschrift tegen de aangifte, als de wijziging ook financiële gevolgen met zich mee zou brengen.

De Nederlandse Douane heeft echter nooit een wijziging van de persoon van de aangever toegestaan. Dit kwam aan de orde in de volgende situaties:

- a. douane-agent doet aangifte op eigen naam en voor eigen rekening. Douane constateert na vrijgave dat moet worden nagevorderd. Douane-agent stelt dat hij eigenlijk in directe vertegenwoordiging aangifte had moeten doen, en verzoekt om wijziging van de aangifte. Doel is om niet langer als schuldenaar aangemerkt te worden. Zou de Douane hierin meegaan, dan zou het meer verschuldigde bij de "nieuwe" aangever ingevorderd moeten worden. Risico is dan dat inmiddels sprake is van verjaring, of dat de schuld anderszins niet op deze persoon verhaald kan worden (b.v. door faillissement/insolventie).
- b. Douane-agent X dient als vertegenwoordiger een aangifte in namens bedrijf A, maar dit had namens bedrijf B moeten gebeuren. De Douane redeneert dan dat A nooit opdracht tot het indienen van de aangifte heeft gegeven en dat X niet over de vereiste vertegenwoordigingsbevoegdheid beschikte. X wordt dan geacht op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld en is schuldenaar.² Hierbij doen zich 2 varianten voor:
 - er is sprake van een verschuldigd bedrag;
 - de beoogde aangever (B) beschikt over bijvoorbeeld een vergunning Actieve Veredeling of Bijzondere Bestemming, dan wel een invoercertificaat, waardoor sprake zou zijn van een schorsing van invoerrecht, een vrijstelling of verlaagd invoerrecht. Nu A daar niet over beschikt is het normale tarief van toepassing³.

De Hoge Raad gaf de Douane in een arrest uit 2015 gelijk.⁴

Op 16 juli 2020 verscheen een arrest van het HvJEU⁵ waarin het Hof van Justitie toestond dat gegevens over de persoon van de aangever⁶ werden gewijzigd (in CDW-termen "herzien"). Het ging er hierbij om dat de aangifte door persoon A was ingediend op eigen naam en voor eigen rekening (dus geen vertegenwoordiging), terwijl het de bedoeling was om de aangifte op eigen naam, maar voor rekening van B in te dienen, dus indirecte vertegenwoordiging. Dit omdat B beschikte over een invoercertificaat, en om van het verlaagde invoerrecht te kunnen profiteren, had de aangifte (in dit geval) voor rekening van B ingediend moeten worden. Het HvJEU stond dit toe, en noemt daarbij (overwegingen 47 tot en met 51) ook dat in casu wijziging van de gegevens over de persoon van de aangever niet van invloed is op het risico van niet-betaling. Er kwam immers een schuldenaar bij⁷. Wat ook van belang is, is dat het Hof oordeelde dat de wijziging (herziening) van de aangifte aan de vertegenwoordigde (B) geen onverschuldigd voordeel aan die persoon toekent, maar hem enkel de mogelijkheid biedt het voordeel te verkrijgen waartoe hij gerechtigd was geweest indien in de oorspronkelijke aangifte was vermeld dat A voor rekening van

¹ O.a. HvJEU 5 december 2002 (C-379/00 Overland Footwear Ltd) en HvJEU 20 oktober 2005 (C-468/03) Overland Footwear II)

² Toepassing artikel 5 lid 4 CDW

³ In het geval van plaatsing onder de regeling AV/BB is de redenering dat niet voldaan is aan de voorwaarden voor plaatsing onder de regeling, resp. niet voldoen aan de voorwaarden voor toekenning van een vrijstelling dan wel verlaagd tarief uit hoofde van de bijzondere bestemming. De douaneschuld ontstaat dan op grond van artikel 79 lid 1 letter c DWU

⁴ HR 13 maart 2015 nr. 13/04052 (ECLI:NL:HR:2015:550)

⁵ HvJEU 16 juli 2020 in zaak C-97/19 (Pfeifer & Langen GmbH & Co.KG)

⁶ In die zin dat tot uitdrukking wordt gebracht dat de aangever handelde voor rekening van de opdrachtgever

⁷ Ook de indirect vertegenwoordigde is naast de aangever schuldenaar: art. 201 lid 3, eerste volzin CDW.

deze persoon was opgetreden.

De Douane heeft het standpunt ingenomen dat het in dit arrest niet ging om een wijziging van de aangever, die bleef immers dezelfde (A).

Op 29 april 2022 deed de Hoge Raad echter een uitspraak⁸ waarbij hij, onder verwijzing naar het hierboven genoemde arrest van het HvJEU, aangaf dat het onder omstandigheden wél zou zijn toegestaan om de persoon van de aangever te wijzigen. De casus is vergelijkbaar met die van de uitspraak van de Hoge Raad van 13 maart 2015, de HR nuanceert dus zijn eerdere uitspraak. De aangiften zijn gedaan in 2011 en 2012. Belanghebbende heeft deze gedaan in eigen naam en voor eigen rekening, in opdracht van twee personen. In de aangiften beroept belanghebbende zich op een preferentieel tarief voor goederen van oorsprong Maleisië. Eerst tijdens een OLAF-onderzoek blijkt de werkelijke oorsprong China te zijn. De meer verschuldigde rechten (toepassing van het algemene tarief en antidumpingheffingen) worden bij de aangever/schuldenaar in rekening gebracht. Eerst in hoger beroep, dus na de procedure in het kader van de vooraankondiging, de bezwaarprocedure en de procedure voor de rechter in eerste aanleg, beroept belanghebbende zich op artikel 78 CDW. In dat kader stelt zij dat zij de aangiften namens de opdrachtgevers had moeten doen, dat zij op het moment van indiening van de aangiften mondeling daartoe gemachtigd was, en dat deze mondelinge machtigingen nadien schriftelijk zijn bekrachtigd.

Voor een uitgebreid citaat van de overwegingen van de HR wordt verwezen naar het "Memo wijzigen persoon van de aangever op grond van artikel 173 lid 3 DWU", onder punt 5, blz. 6-7. Hierbij verwijst de HR onder meer naar de overwegingen van het Hof van Justitie met betrekking tot het risico van niet-betaling (overweging 4.5).

In de zaak die aan de orde was beoogde de douanevertegenwoordiger uiteraard om de nagevorderde rechten te ontlopen. Inmiddels was de zaak verjaard om aan de "beoogde aangever" nog tijdig een uitnodiging tot betaling uit te reiken. Bovendien kan 5.1.2e waarschijnlijk niet bewijzen dat de indiener van de aangifte wist dan wel behoorde te weten dat de in de aangifte vermelde gegevens over de oorsprong onjuist waren, zodat het niet mogelijk is om op die grond de vertegenwoordiger ook als schuldenaar aan te merken⁹. Het risico op niet-betaling is evident.

Wat ook nog van belang is, is dat de Hoge Raad impliciet oordeelt dat 5.1.2e wel op een verzoek om herziening van de aangifte moet beslissen. Nu daarvan in onderhavige zaak geen sprake was, kon de zaak niet tot cassatie leiden.

Advies:

Verzoeken om wijziging van de persoon van de aangever alleen honoreren als geen sprake is van een risico op niet-betaling van de douaneschuld. Voorbeelden waarbij dat risico wel aanwezig is, zijn beschreven in het memo "Wijzigen van de persoon van de aangever", blz. 8, onder 7, punt a. In dat geval het verzoek afwijzen. In ieder geval altijd afstemmen met de vaco formeel recht.

Wat wel belangrijk is, is dat de Hoge Raad impliciet oordeelt dat een verzoek om herziening los staat van rechtsmiddelen, zoals een verzoek om terugbetaling/kwijtschelding en het indienen van een bezwaarschrift. Zie hiervoor verder onder punt II, blz. 5.

II. Verzoeken om wijziging van de aangifte gebaseerd op artikel 173 lid 3 DWU.

Bovenstaande jurisprudentie is van toepassing op het "oude" artikel 78 CDW. Met ingang van 1 mei 2016 geldt het DWU. Het artikel dat ziet op de mogelijkheid om op verzoek van de aangever een aangifte na vrijgave van de goederen te wijzigen is artikel 173 lid 3 DWU, dat luidt:

"Op verzoek van de aangever kan, binnen drie jaar na de datum van aanvaarding van de douaneaangifte, worden toegestaan dat de douaneaangifte wordt gewijzigd na vrijgave van de goederen, *zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen.*"

De Douane heeft het standpunt ingenomen dat met de gecursiveerde passage een beperking in de toepassing werd beoogd ten opzichte van het oude artikel 78 CDW. Dit standpunt is weergegeven in een "Memo wijziging van de douaneaangifte na vrijgave van de goederen", als bijlage van het "Memo overgangsbepalingen CDW", zie ook Mededeling 1 van het Handboek Douane. Hierin wordt

⁸ HR 29 april 2022, nr 20/00236 (ECLI:NL:HR:2022:658)

⁹ Artikel 201 lid 3, tweede volzin CDW, thans artikel 77 lid 3, tweede volzin DWU

aangegeven dat het artikel niet kan dienen om in alle gevallen een gedane aangifte te kunnen wijzigen. Indien in feite sprake zou zijn van een verzoek om terugbetaling, diende het verzoek tot wijziging als zodanig te worden opgevat. Indien wijziging zou leiden tot een bijbetaling, hoefde niet apart een beschikking op het verzoek te worden genomen. Er werden een aantal voorbeelden gegeven waarbij bovenstaande gecursiveerde passage wel van toepassing zou zijn. Zou het verzoek binnen 6 weken zijn binnengekomen, dan moest het verzoek in voorkomend geval als bezwaarschrift worden behandeld.

Dit memo heeft tot veel vragen uit en problemen in de praktijk geleid. Bovendien bleven douanevertegenwoordigers veelvuldig verzoeken tot wijziging indienen, veelal gecombineerd met een verzoek om terugbetaling/kwijtschelding en een bezwaarschrift. De CGFR had inmiddels op grond van de wens naar meer duidelijkheid een nieuw memo in voorbereiding, maar dit heeft tot op heden geen definitieve vorm gekregen.

In een "Guidance Document on Customs Formalities on Entry and Import into the European Union" van de Customs Expert Group Formalities (CEG FOR) staan enkele passages over artikel 173 lid 3 DWU die tot de opvatting zouden kunnen leiden dat elk data-element gewijzigd kan worden op verzoek van de aangever, waarbij echter de mogelijkheid tot wijziging van de persoon van de aangever wordt uitgesloten. In een concept-wijziging document ("Working Paper"¹⁰) staat echter dat dat onder voorwaarden wel tot de mogelijkheden behoort. Dit concept zal pas in de guidance worden opgenomen als alle lidstaten akkoord gaan met de tekst. Gezien het feit dat Nederland altijd een beperkte interpretatie heeft voorgestaan, en ook gezien het directe verband met het onderwerp douaneschuld/schuldenaar en het mogelijke gevaar voor niet-betaling van die schuld, zal Nederland alsnog een beperkte interpretatie van het artikel bepleiten in de CEG FOR, met daarbij de suggestie om samen te werken met de Expert Group Customs Debt (CEG DEB).

Die beperkte opvatting wordt nog steeds in procedures verdedigd. Deze is al volgt te onderbouwen.

Een douaneaangifte wordt gedefinieerd als de handeling waarbij een persoon in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze *het voornemen kenbaar maakt* om goederen onder een bepaalde douaneregeling te plaatsen, in voorkomend geval met opgave van eventuele specifieke procedures die moeten worden toegepast.¹¹

Goederen zijn pas onder een douaneregeling geplaatst als de gehele aangifteprocedure is doorlopen: aangifte doen, aanvaarden van de aangifte, verificatie van de aangifte, eventuele zekerheidstelling en betaling¹², en tenslotte vrijgave van de goederen. Pas door de vrijgave¹³ van de goederen zijn zij onder de gewenste douaneregeling geplaatst.¹⁴ Douaneregelingen brengen vaak verplichtingen met zich mee, zeker bij bijzondere regelingen. Aangevers zijn weliswaar verplicht juiste gegevens te vermelden in de aangiften¹⁵, maar de verplichtingen waar artikel 173 lid 3 DWU over spreekt zijn volgens de Nederlandse Douane de verplichtingen die voortvloeien uit de douaneregelingen waaronder de goederen geplaatst zijn.

Een bekend voorbeeld hiervan is de verplichting om niet-Uniegoederen die onder een douaneregeling zijn geplaatst, bijvoorbeeld actieve veredeling, weder uit te voeren. Een aangifte ten wederuitvoer is de handeling waarbij een persoon het voornemen kenbaar maakt om niet-Uniegoederen buiten het douanegebied van de Unie te brengen. Die wederuitvoer is een verplichting van de douaneregeling actieve veredeling. Als nu in plaats van een aangifte ten wederuitvoer een aangifte ten uitvoer wordt gedaan, dan wordt niet voldaan aan de verplichtingen van de regeling actieve veredeling¹⁶. In dat geval kan, indien voldaan wordt aan een aantal voorwaarden, de aangifte ten uitvoer¹⁷ worden gewijzigd (uitvoer naar wederuitvoer). De betreffende douaneregeling in de zin van artikel 173 lid 3 DWU is in dit geval de regeling actieve veredeling.

¹⁰ TAXUD/A2/FOR/2022/01 EN (Ref. Ares (2022) of Ref. Ares (2022)1509332-01/03/2022

¹¹ Artikel 5 onder punt 12 DWU

¹² Meestal is in dit kader een doorlopende zekerheid gesteld en vindt betaling, indien vereist, achteraf plaats

¹³ Terbeschikkingstelling door de douaneautoriteiten van goederen voor de doeleinden die zijn voorzien in de douaneregeling waaronder de goederen zijn geplaatst.

¹⁴ Arrest HvJEU van 1 februari 2001 in zaak C-66/99 (Wandel). Volgens 5.1.2e wordt hierover nog wel een discussie gevoerd in Brussel, vanwege de andere redactie van de verschuldigheidsbepaling bij in het vrije verkeer brengen.

¹⁵ Artikel 15 lid 2 sub a DWU

¹⁶ Zie arrest HvJEU van 14 januari 2010, gevoegde zaken C-430/08 en C-431/08 (Terex Equipment Ltd e.a.)

¹⁷ Artikel 270 lid 2 juncto artikel 173 lid 3 DWU.

Niet-nakomen van verplichtingen doet een douaneschuld ontstaan¹⁸, maar deze kan in bovenstaand geval teniet gaan, indien aan een aantal voorwaarden wordt voldaan.¹⁹

Volgens de opvatting van de Nederlandse Douane worden dergelijke verplichtingen bedoeld met de zinsnede "zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen" van artikel 173 lid 3 DWU.²⁰

Een ander opvatting zal naar onze mening ongetwijfeld leiden tot een gigantische hoeveelheid aan verzoeken om wijziging van de aangifte. In het aangifteproces worden door onzorgvuldigheden van de douanevertegenwoordigers vele fouten gemaakt, bijvoorbeeld het onjuist vermelden van het bruto- of nettogewicht of het aantal colli. Dit heeft voor bijvoorbeeld de regeling in het vrije verkeer brengen niet tot gevolg dat niet is voldaan aan de verplichtingen inzake het plaatsen van de goederen onder die regeling.²¹

Een andere overweging is de volgende. Verzoeken tot wijziging van de aangifte worden ook gedaan na constatering door de Douane tijdens bij controles na vrijgave²² Geconfronteerd met een navordering stellen aangevers dan dat zij geen schuldenaar zijn, omdat beoogd was namens een ander aan te geven, of dat sprake zou zijn van een andere, "beoogde" aangever.²³ Als goederen nog niet zijn vrijgegeven, dan zijn de leden 1 en 2 van artikel 173 DWU van toepassing. Een wijziging van de aangifte kan dan niet meer worden toegestaan als de Douane de aangever in kennis heeft gesteld van het voornemen om de goederen te onderzoeken, of als de Douane heeft geconstateerd dat de gegevens van de douaneaangifte onjuist zijn. In dat geval wordt respectievelijk is de aangifte geverifieerd, en bij geconstateerde onjuistheden vormen de bevindingen tijdens die verificatie de grondslag voor de toepassing van de bepalingen die gelden voor de douaneregeling waaronder de goederen zijn geplaatst.²⁴ Die bevindingen worden dan door de Douane vastgelegd.²⁵

In de literatuur²⁶ wordt (naar analogie) verdedigd dat als sprake is van één van de uitzonderingen van artikel 173 lid 2, letters a of b DWU, de aangever ook niet meer kan verzoeken om wijziging van de aangifte na vrijgave van de goederen op grond van artikel 173 lid 3 DWU. In het hierboven genoemde "Working Document" staat hetzelfde²⁷. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn als de Douane binnen de termijn van 3 jaar na aanvaarding van de aangifte in het kader van een controle vaststelt dat de vermeldingen in de aangifte onjuist zijn. De reden hiervan zal zijn dat de Douane dan een correctie aanbrengt middels (bijvoorbeeld) een uitnodiging tot betaling (navordering).

Met betrekking tot wijziging van de persoon van de aangever gelden dezelfde overwegingen, met daarbij nog aangetekend dat wijziging tot hetzelfde risico van niet-betaling zal kunnen leiden als onder I genoemd. Bovendien zou de regeling van artikel 19 lid 1 DWU in voorkomend geval worden doorkruist. Als douanevertegenwoordiger X namens Y heeft aangegeven, in plaats van namens Z, dan heeft hij namens Y niet bevoegdlijk vertegenwoordigd. X wordt dan door wetsduiding geacht op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld. Die bepaling, en de voorganger daarvan²⁸, heeft als doel de douaneautoriteiten te beschermen tegen een onduidelijke vertegenwoordigingsbevoegdheid.²⁹ En dus dat het de douaneautoriteiten mogelijk maakt hun controles zo goed mogelijk kunnen verrichten en bij inbreuken op de douanewetgeving de aansprakelijkheid te kunnen vaststellen. Op het moment van het doen van de aangifte moet zekerheid verkregen wordt omtrent de persoon van de aangever/schuldenaar, ongetwijfeld in het licht van veiligstelling van de eigen middelen.

In bovenstaande situatie ontstaat soms ook door onbevoegde vertegenwoordiging een douaneschuld. Dat doet zich voor in de situaties als onder I sub b, tweede gedachtestreepje genoemd. De door wetsduiding aansprakelijke persoon (de douanevertegenwoordiger) is niet in het bezit van de vereiste vergunning AV of BB. Dan ontstaat een douaneschuld op grond van artikel 79

¹⁸ Artikel 79 lid 1 DWU

¹⁹ Artikel 124 lid 1 letter h DWU juncto artikel 103 letter d GVoDWU

²⁰ Zie in gelijke zin Rb N-H 29 april 2022, nr. AWB – 20/6479 (ECLI:NL:RBNHO:3715), punt 18.

²¹ De verplichtingen van die regeling zijn genoemd in artikel 201 DWU.

²² CNI, COF-controles, administratieve controles.

²³ Zie de gevallen genoemd op blz. 1, onder I, sub a en b.

²⁴ Artikel 191 lid 1 DWU.

²⁵ Artikel 243 lid 1 UVoDWU.

²⁶ UZK – Zollkodex der Union, Peter Witte e.a., Verlag C.H. Beck oHG, 7^e druk, blz. 1208, Randziffer 17.

²⁷ Blz. 6, onder "Art. 173(2) – The first two limitations referred to in Article 173(2) UCC apply to Article 173(3) as well."

²⁸ Artikel 5 lid 4 CDW.

²⁹ Conclusie A-G van 17 februari 2006, nr. 38.995 (ECLI:NL:PHR:2006:AP2046), onder punt 5.6

lid 1 letter c DWU. Er wordt namelijk niet voldaan aan de voorwaarden voor plaatsing onder de douaneregeling dan wel toekenning van een vrijstelling of verlaagd recht uit hoofde van de bijzondere bestemming. In het ander geval is deze persoon niet in het bezit van een invoercertificaat dat recht geeft op een verlaagd invoerrecht. Wijziging van de aangever zou dit doorkruisen. Ook deze voorbeelden zijn inmiddels voorwerp van procedures.

Bij de regeling in het vrije verkeer brengen wordt inmiddels het door het juridisch team van DEI gevolgde verweer gevolgd. Alleen de aangever kan om wijziging verzoeken (in bovenstaand voorbeeld X), en er wordt niet voldaan aan de clause van artikel 173 lid 3 DWU. Immers, niet in te zien valt welke verplichting X nu niet zou kunnen nakomen, en bij wijziging van de aangifte wel.

Het ligt dan ook in de rede dat de bevoegdheid die de aangever (of de door wetsduiding) als aangever te beschouwen persoon) de aangifte niet zodanig kan laten wijzigen dat daardoor een ander aangever wordt.

De Nederlandse vertegenwoordigers van zowel de CEG FOR als de CEG DEB zullen deze consequenties onder de aandacht brengen van de Cie/Expert Groups en erop aandringen om zowel de Guidance als de concept-wijziging daarvan aan te passen aan de Nederlandse zienswijze.

Advies aan het MT:

Handhaven van de huidige zienswijze en doorprocederen zodat, eventueel in een prejudiciële procedure, zekerheid wordt verkregen over de reikwijdte van het nieuwe artikel(lid).

Wat verder van betekenis is, is de constatering van de Hoge Raad dat een verzoek om herziening losstaat van een verzoek om terugbetaling of een bezwaarschrift. Dit geldt zo goed als zeker ook voor verzoeken om wijziging op grond van artikel 173 lid 3 DWU. Dit zal als consequentie hebben dat sprake kan, en vaak zal zijn van 3 parallelle procedures:

- een bezwaar tegen de uitnodiging tot betaling of zoals nu voorkomt een bezwaar "tegen de eigen aangifte"
- een verzoek om terugbetaling;
- een verzoek om wijziging van de aangifte.

Een en ander zou kunnen leiden tot een groot aantal (misschien wel een verdubbeling) van het aantal verzoeken, hetgeen een wijziging van werkstromen en formatie (zowel kwalitatief als kwantitatief) noodzakelijk maakt.

Bij de laatste twee gedachtestreepjes gaat het om primaire besluiten. Na de in dat kader afgegeven beschikkingen kan een bezwaarprocedure volgen. In verband met de wens/eis³⁰ tot een onafhankelijke heroverweging van primaire besluiten in de bezwaarfase is het niet logisch om de behandeling van dergelijke verzoeken bij de teams bezwaar en beroep te beleggen.

Omdat het bij verzoeken om wijziging vaak gaat om wijzigingen die financiële consequenties hebben, en dan meestal aanpassingen naar beneden, zal veelal sprake zijn van eenzelfde toets als bij verzoeken om terugbetaling. Onderkend moet worden dat wijziging van de aangifte consequenties zal hebben voor verzoeken om terugbetaling/bezwaarschriften. Een paar van die vergelijkbare afwegingen (niet limitatief) zijn:

- bewijslastverdeling: degene die wenst af te wijken van de aangifte moet bewijzen dat die aangifte onjuist was. De verzoeken moeten dus vergezeld zijn van degelijke bewijsvoering en dit bewijs dient nauwkeurig beoordeeld te worden;
- kan een preferentieel tarief nog worden toegepast?³¹. Volgens de huidige inzichten leent artikel 173 lid 3 DWU zich in beginsel niet voor de wijziging van de preferentiecode, aangezien de aangever niet verplicht is binnen de douaneregeling in het vrije verkeer brengen het recht op preferentie uit te oefenen; hiervoor kan een verzoek op grond van artikel 117 lid 2 DWU worden ingediend;
- brengt wijziging van een ingediende aangifte ten uitvoer naar wederuitvoer de doelstellingen van de betrokken douaneregeling in gevaar?³². Bovendien kan herhaald ten onrechte indienen van aangiften ten uitvoer (i.p.v. wederuitvoer) leiden tot "poging tot bedrog", waardoor een douaneschuld niet meer teniet kan gaan.

³⁰ Artikel 10:3 lid 3 Algemene wet bestuursrecht

³¹ Artikel 117 lid 2 DWU

³² Arrest HvJEU 14 januari 2010 (C-430 en 431/08 Terex, Wilson & Caterpillar, overweging 62). De "betrokken douaneregeling" is de regeling actieve veredeling.

Dergelijke verzoeken moeten door ter zake deskundig personeel worden behandeld. De CGFR is van mening dat honorering van dergelijke verzoeken slechts in uitzonderingsgevallen kan leiden tot terugbetaling op eigen initiatief (art. 116 lid 4 DWU)³³, in de wandelgangen bekend als "ambtshalve terugbetalingen". Veeleer zal de indiener een apart verzoek om terugbetaling moeten indienen.

Conclusie is dat het arrest van de Hoge Raad grote consequenties zal hebben voor de uitvoeringspraktijk: **DIT MOETEN WE ALS CGFR/DLK FR NADER UITWERKEN/ANALYSEREN**, maar 5.1.2e gaf al een aantal punten ter overweging. Citaat:

Aandachtspunten:

- bezwaarbehandeling gebeurt per regio (al wordt er geoefend met een meer landelijke werkwijze), terugbetaling is landelijk (DBR en DEI): wat doen we met VOW?
- ook regionaal? maar wat dan met de eruit voortvloeiende of erop volgende terugbetaling? naar DEI/DBR?
- landelijk? waar? terugbetaling in DBR en DEI is overbelast (zie het zwarte scenario, schijnbaar goedgekeurd door hetzelfde MT); een nieuwe afdeling?
- de drie stromen allemaal opnieuw inrichten? vanwege de samenhang?
- plus: we kennen ook al een steeds grotere stroom verzoeken om bijbetaling, vaak (maar niet altijd) eigenlijk ook VOW; dat is nu volgens mij per regio anders geregeld en belegd; gaan we die ook meenemen in de "gewone" werkstroom VOW?
- we kennen natuurlijk ook 174-verzoeken; en soms verzoeken met primair 173 en subsidair 174; gaan we die ook meenemen bij de (her)inrichting?
- hebben we genoeg kennis in huis voor deze toename? jij wijst al op de gekwalificeerde behandelaars die nodig zullen zijn

Mij lijkt dit het moment om al deze stromen tezamen te bezien en te gaan inrichten. En in ieder geval om hier landelijk af te stemmen (denk ook aan de TL's TBB).

Dat geldt te meer gelet op de gekwalificeerde kennis die nodig zal zijn en die nu ontbreekt al op de diverse plekken. Zie de problemen bij bezwaar en terugbetaling.

Onze IT schiet zwaar tekort bij deze werkstromen.

- voor bezwaren en VOT hebben we TBB, al laat dat nog heel veel te wensen (er wordt niet meer in geïnvesteerd; aan de opvolger wordt niet meer gewerkt)
- voor ambtshalve terugbetaling (wordt misschien heel groot) is TBB niet geschikt; we gebruiken het wel, maar met kunstgrepen
- voor VOW (of 174-verzoeken) hebben we geen applicatie
- voor verzoeken om bijbetaling hebben we geen applicatie
- voor (de registratie van) UTB's hebben we geen applicatie
- voor beroep (vaak het sluitstuk van een van de voorgaande processen) hebben we geen applicatie

Bij een groot deel van TBB+ werken we dus zonder applicaties, maar met (al dan niet zelf geknutselde) Excel-bestanden e.d.

Koppelingen een voorgaande stadia, digitale dossiers en archieven, fatsoenlijke stuur- en bestuurlijke informatie: dat ontbreekt allemaal. En dat wordt dus veel erger met de voorziene/voorgenomen wijziging in werkstromen.

Ook dit moet volgens mij worden meegenomen in het memo voor het MT.

Verdere aandachtspunt voor CGFR/DLK FR:

- bezwaar beperken tot bezwaar tegen de mededeling verschuldigde rechten (utb) en niet meer "bezwaar tegen eigen aangifte"?
- dan verzoeken om wijziging die niet passen binnen de huidige interpretatie van art. 173, 3 DWU afwijzen?
- verzochte wijzigingen die financiële consequenties hebben: contact met verzoeker, aangeven dat dit ook in een verzoek om terugbetaling aan de orde kan worden gesteld en dat wijziging van de aangifte niet nodig is, en dan na indiening van een VOT het VOW intrekken.
- Als gekozen wordt voor bovenstaande lijn, dan op zeer korte termijn contact met 5.1.2e en 5.1.2e. Zij kunnen dan putten uit bovenstaande onderbouwing (onder II) om het NL standpunt te verdedigen;
- Aanpassing van het memo van 5.1.2e was daar al mee bezig, maar we moeten dit nu gaan afronden.

³³ Het terugbetalingsdossier zal immers (ook met het oog op een eventuele audit door DG Budget) de noodzakelijke, voor een verzoek om terugbetaling, vereiste gegevenselementen voor een verzoek om terugbetaling moeten bevatten, én voor een terugbetalingsbeschikking gelden ook een aantal verplichte elementen. Beide zijn voorgeschreven in bijlage A GVoDWU.

Non-paper Article 173 UCC

After the discussion in CEG FOR on article 173 we would like to present our thoughts on the subject.

1. We are of the opinion that not all requests for an amendment can be permitted. First of all Article 173 (2) provides clear events after which amendments are not permitted.
2. Also Article 173 (3) UCC in connection with article 15 UCC limits amendments to situations so that the declarant can comply with any obligations relating to the placing of the goods under the customs procedure concerned. That means that when something is voluntary, e.g. the request for a preferential tariff based upon the origin of the good, no amendment can be allowed after release of the goods.
For these situations, the declarant can request a repayment or remission that can be assessed with the criteria for these requests.
3. Next to that we think that not all requests can be dealt in the same way. When a request is done for an element that does not influence the fiscal situation but that lead to a more accurate declaration it can easily be allowed. When, however, there could be an effect on the collection of traditional own resources or other taxes, more scrutiny is required.
4. We are also of the opinion that a request for amendment ex Article 173 (3) not automatically triggers a request for repayment or remission. For the repayment or remission of import duties the declarant needs to apply for repayment or remission in accordance with Article 116 UCC. and with the information as mentioned in Annex A of the UCC-DA. Without the information customs cannot assess the request for repayment or remission.
5. On the amendment of the element of the declarant in relation to Article 173 (3) UCC we have some remarks and some questions.
 - 5.1. It needs to be stipulated that two cases can arise:
 - 5.1.1. The declarant X erroneously lodged the declaration in its own name and on its own behalf instead of for a principal A that provided him with a power of attorney
 - Since X had a valid power of attorney this change could be allowed.
 - It does not release X completely from any liability for payment of the customs debt. X can – without being the declarant – be kept accountable as a debtor, Article 77 (2) UCC as he did provide incorrect information in the customs declaration.
 - 5.1.2. X erroneously lodged the declaration is for principal A while it should be principal B from whom he had a valid power of attorney for direct representation at the moment of submission of the declaration.
When X requests to change the declarant from A to B we have some doubts:
 - First of all one could argue that X does not have the legal right to request this change as he is not the declarant and – by his own submission – has and had no valid power of attorney whatsoever. And it is the declarant that can request an amendment, Article 173 UCC.
 - By requesting the amendment, X declares he had no power of attorney from A; hence it follows from the law (article 19 (1) UCC) that X lodged the declaration in his own name and on his own behalf. X is also the debtor according to Article 77 (3) UCC. In this situation X is the declarant and he can request for an amendment that B becomes the declarant. This reasoning is acknowledged in a national court case (appeal and cassation still possible). We wonder how to deal with this request when B went bankrupt so we cannot levy any customs debt from B.
 - According to Article 19 (1) UCC a customs representative who fails to state that he is acting as a customs representative shall be deemed to be acting in his own name and on his own behalf. Can X in the situation that he erroneously lodged a declaration in the name of A while he has an empowerment of B request for the amendment of the element of the declarant? In Article 19(1) second subparagraph is explicitly mentioned that in a situation that the a person who fail to state that he is acting as a customs representative or without an empowerment he shall be deemed to be acting on his own name and behalf. Is an amendment of the declarant impeded by the strictly text of Article 19(1) second subparagraph?
 - It is important that customs knows at the moment of acceptance of the customs declaration who the declarant is and, also in the case of representation, can identify the debtor. Changing the person of the declarant could threaten the collection/ payment of the customs debt as a guarantee provided by the declarant also covers customs debts after the facts while guarantee provided by a representative only is valid until the release of the goods (as is the practice in the Netherlands).
 - So for the declaration at stake, the declarant was A and becomes subsequently X and B.

Non-paper Article 173 UCC

- 5.2. Furthermore we would like to point out that situations can arise where a customs debt arises by legal fiction. E.g. when goods were declared for end-use and the holder of the authorization is B who empowered X to lodge a declaration as a direct representative. The declaration erroneously was lodged by X in A's name and on A's behalf. In this situation X becomes the debtor by virtue of Article 79 (1) (c) UCC. He cannot lay that burden on B by changing the declarant.

Recently the Supreme Court of the Netherlands answered the question whether or not the person in whose name and/ or on whose account can be changed, hence the application of Pfeiffer & Langen. The Supreme Court ruled in an exceptional situation that it would not rule in cassation but it would answer the legal question at hand in the light of unity of law or legal development, hence *ex officio*. It confirmed that the person in whose name the declaration was lodged (i.e. the representative) can amend the person in whose name and/ or on whose account under the following conditions:

- At the moment of lodgement of the declaration, he was in possession of a written power of attorney that he had to produce on lodgement. This power of attorney instructed him to lodge the customs declaration and the non-production of the power of attorney was caused by an error.
- The supreme Court furthermore refers to point 45 in Pfeiffer & Langen where it needs to "be ensured that the revision applied for is not liable to compromise the other objectives of the customs rules, including the objective of combating fraud" and to prevent any irregularity to affect adversely the General Budget of the European Communities.
- As stated in Pfeiffer & Langen, the risk on fraud is limited due to other provisions in customs law, e.g. article 77 (2) UCC

It has to be noted that his ruling was made under Article 78 CC. The Supreme Court answered the legal question at hand *ex officio* and had no effect on the case at hand.

In the most recent version of the working paper an example is given that reflects the situation judged by the Court of Justice in case C-97/19. It should be mentioned that that case considered the interpretation of article 78 CCC, not article 173(3) UCC. Can we copy the judgment of Article 78 CCC directly to Article 173(3) UCC?

According to Article 173(3) customs may permit an amendment of a declaration after the release of the goods in order for the declarant to comply with his or her obligations relating to the placing of the goods under the customs procedure concerned. There are situations, for example a simple amendment of the person in whose name and on whose behalf the declaration is lodged, where there is no obligation for the person who lodged the declaration for an amendment. How broad should we read the phrase "comply with his or her obligations relating to the placing of the goods under the customs procedure concerned"? Should we accept every amendment of a declaration even if there is no connection to an obligation to comply with.

Can we accept an amendment of the declarant after the release of the goods if this amendment will have an effect on the levying and collection of the customs duties? For example an amendment of declarant A in declarant B because the person who has lodged the declaration (X) made a mistake in the EORI number. X has an empowerment of B but erroneously the EORI number of A is in the declaration. After two years X becomes aware of his mistake and request for an amendment. The problem is that in the meantime B has gone bankrupt. If customs accept the amendment the levying and collection of the customs duties becomes impossible. In our opinion customs can only accept an amendment if the levying and collection of the customs duties is not at risk.

Article 173 UCC implementation in the Netherlands

Legal background

Article 173 UCC provides the opportunity for the declarant to amend the declaration. This under the following conditions:

- the amendment shall not render the customs declaration applicable to goods other than those which it originally covered
- customs authorities have not expressed the intention to examine the goods
- customs authorities have not established that the particulars of the customs declaration are incorrect
- customs authorities have not released the goods
 - o within three years customs authorities may permit amendment of the customs declaration in order for the declarant to comply with his or her obligations relating to the placement of the goods under the procedure concerned

Article 15 UCC obliges the declarant to provide an accurate and complete declaration.

Article 19 UCC states that when there is no empowerment, the person lodging the declaration is deemed to be acting in its own name and on its own behalf.

Implementation

There is no exception for any data element not to be amended by the declarant. However with direct representation a problem arises when the representative wants to amend the representee (i.e. the declarant).

Theoretically in a situation that a declarant is wrongly mentioned by a representative this could be amended as there is no imitation.

However, in a 2015 the Supreme Court of the Netherlands decided that the declarant cannot be amended as it would lead to a declaration from another person:

In artikel 5, lid 4, tweede alinea, van het CDW is bepaald dat de persoon die niet verklaart in naam of voor rekening van een andere persoon te handelen of die verklaart in naam of voor rekening van een andere persoon te handelen zonder dat hij vertegenwoordigingsbevoegdheid bezit, wordt geacht in eigen naam en voor eigen rekening te handelen. Niet voor twijfel vatbaar is dat, anders dan belanghebbende betoogt, in deze bepaling het definitieve rechtsgevolg is neergelegd van het op de voet van artikel 64 van het CDW doen van een douaneaangifte op eigen naam en voor eigen rekening. Dit brengt mee dat niet op de voet van artikel 78 van het CDW kan worden bewerkstelligd dat na aanvaarding van de aangifte een andere persoon dan degene in wiens naam de aangifte in eerste instantie is gedaan in zijn plaats aangever wordt in de zin van artikel 4, onderdeel 18, van het CDW in samenhang gelezen met artikel 64 van het CDW. Een andersluidende opvatting heeft in wezen tot gevolg dat de oorspronkelijke aangifte wordt vervangen door een aangifte van een andere persoon. In dit laatste voorziet artikel 78 van het CDW niet.

(courtesy translation)

The second subparagraph of Article 5(4) of the CC provides that a person who does not declare that he is acting in the name or on behalf of another person or who states that he is acting in the name or on behalf of another person without having any power of representation is deemed to be acting in its own name and for its own account. It cannot be doubted that, contrary to what the interested party argues, this provision lays down the definitive legal effect of making a customs declaration in one's own name and for one's own account on the basis of Article 64 of the CC. This means that it cannot be achieved on the basis of Article 78 of the CC that, after acceptance of the declaration, a person other than the person in whose name the declaration was made in the first instance becomes the declarant in his place within the meaning of Article 4, part 18 of the CC read in conjunction with article 64 of the CC. A different view essentially results in the original declaration being replaced by a declaration from another person. Article 78 of the CC does not provide for the latter.

As the legislation in content did not change from the CC to the UCC we still implement this ruling.

Following this decision when a request for amending the declarant is received; we do not approve the amendment. Secondly, as the representative stated that he did not represent the representee, he lodged the declaration in his own name and on his own behalf and we notify him of the customs debt as he is the debtor according to Article 77 (3) UCC.

Pfeifer & Langen is to our opinion not applicable as it concerns indirect representation and not direct representation. Furthermore proof of empowerment was submitted together with the declaration.

Article 173 UCC implementation in the Netherlands

Example

During a control after the facts it is established that the collection of import duties was not sufficient. Confronted with this, the declarant (in his own name and on his own behalf) states that the declaration was lodged for another person and provides a power of attorney. We would have to acknowledge the other person as debtor. Following the above mentioned ruling, this is not possible as responsible for the debt comes from being the declarant and that is the definitive legal effect of Article 19 (1) UCC in relation with Article 170 UCC as stated in the ruling. Furthermore the possibility of collecting the debt could be impossible when the representee is no longer solvent.

Next steps

We look forward discussing this implementation with COM and the other Member States and where possible The Netherlands suggests amending *the UCC Guidance on 'Customs formalities on Entry and Import into the European Union', Part E – Customs declaration, point 6. Amendment* based on the outcome of the discussion.

We would like to note that we currently have pending cases.

Van: [redacted] 5.1.2e @douane.nl
Aan: [redacted] 5.1.2e
Cc: [redacted] 5.1.2e @douane.nl; [redacted] 5.1.2e @douane.nl; [redacted] 5.1.2e @douane.nl; [redacted] 5.1.2e @douane.nl
Onderwerp: Betr: RE: Betr: Betr: Fw: Betr: 220419 Implementatie artkl 173
Datum: woensdag 20 april 2022 16:38:54

Hoi [redacted] 5.1.2e,

dank voor je mail.

Ik ben het met je eens dat het goed is om te weten wat nu de stavaza is en om af te stemmen. Donderdag 7 april heb ik nog met [redacted] 5.1.2e gesproken over het onderwerp wijziging van de douaneaangifte en de aanstaande bespreking daarvan in de CEG FOR op 4 mei en hij zou nog bekijken of en zo ja welke input daarvoor nodig is.

Hg,

[redacted] 5.1.2e

▼ " [redacted] 5.1.2e [redacted] 5.1.2e 20-04-2022 16:08:36--Ha allen, Tijdens de CEG-FOR van maart 2022 is ook een non paper van [redacted] 5.1.2a besproken. Omdat ik n

Van: " [redacted] 5.1.2e [redacted] 5.1.2e [redacted] 5.1.2e [redacted] 5.1.2e
Aan: " [redacted] 5.1.2e @douane.nl" < [redacted] 5.1.2e @douane.nl>, " [redacted] 5.1.2e @douane.nl" < [redacted] 5.1.2e @douane.nl>
Cc: " [redacted] 5.1.2e @douane.nl" < [redacted] 5.1.2e @douane.nl>, " [redacted] 5.1.2e @douane.nl" < [redacted] 5.1.2e @douane.nl>, " [redacted] 5.1.2e @douane.nl" < [redacted] 5.1.2e @douane.nl>
Datum: 20-04-2022 16:08
Onderwerp: RE: Betr: Betr: Fw: Betr: 220419 Implementatie artkl 173

Ha allen,

Tijdens de CEG-FOR van maart 2022 is ook een non paper van [redacted] 5.1.2a besproken. Omdat ik niet aanwezig was in die vergadering heb ik vooraf een opmerking gemaakt in het non-paper en dat aan de NL delegatie meegegeven. Ik ging er nog vanuit dat het een non-paper van [redacted] 5.1.2a zou zijn, maar het was van [redacted] 5.1.2a

Mijn opmerking had als basis het ODB waar de vraag was gesteld of een aangever (direct vertegenwoordigde) kon worden gewijzigd als de indiener (direct vertegenwoordiger) een onjuist EORI nummer in de aangifte had vermeld en daarmee een verkeerde persoon als aangever was vermeld. In mijn ogen zou in zo'n situatie de aangever gewijzigd kunnen worden. Voordat tot wijziging wordt overgegaan kan de douane checken of de juiste persoon een machtiging aan de indiener heeft verstrekt en of uit de andere correspondentie blijkt dat met de wijziging de juiste persoon als aangever wordt vermeld. Ik weet niet op welke wijze dit nog is opgebracht tijdens de vergadering.

Verder vraag ik mij af of er al een schriftelijke procedure door de COM is gestart zoals de COM heeft aangegeven tijdens de vergadering van de CEG-FOR. Ik denk dat het geen kwaad kan om eerst te wachten op

de uitkomst van de schriftelijke procedure, deze vervolgens met de NL deelnemers aan de CEG-DEB en de CEG-FOR af te stemmen en dan een reactie aan de COM te sturen.

5.1.2e

5.1.2e

Van: 5.1.2e <5.1.2e@douane.nl>

Verzonden: woensdag 20 april 2022 15:35

Aan: 5.1.2e@douane.nl

CC: 5.1.2e@douane.nl; 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e@ 5.1.2e 5.1.2e@douane.nl; 5.1.2e@douane.nl

Onderwerp: Betr: Betr: Fw: Betr: 220419 Implementatie artkl 173

Hoi 5.1.2e,

dank voor je antwoord.

De toepassing van artikel 173, lid 3 DWU is al eerder diverse malen door Nederland aan de orde gesteld in de CEG DEB 5.1.2e
Dit onderwerp kwam in CEG DEB ter sprake in het kader van de relatie tussen artikel 173, lid 3 DWU (wijziging na vrijgave) en artikel 116, lid 4 DWU (ambtshalve terugbetaling).

NL heeft destijds gesignaleerd en opgemerkt dat een deel van de lidstaten ambtshalve terugbetaling verleent nav een 173-verzoek en een ander deel niet ten gevolge van verschillen in de interpretatie van artikel 173, lid 3 DWU en artikel 116, lid 4 DWU tussen lidstaten. De Cie heeft toen in CEG DEB toegezegd een document te zullen vervaardigen. Nadien hebben we de Cie enkele malen hieraan moeten herinneren. Uiteindelijk is er het dan van gekomen. Kennelijk heeft de Cie ervoor gekozen om het eerst in CEG FOR te bespreken maar het zal ongetwijfeld ook nog worden besproken in CEG DEB.

Hg,

5.1.2e

5.1.2e 14:42:37--Hoi 5.1.2e heeft de kwestie interpretatie art. 173 (m.n. lid 3) aan de orde gesteld in de Expor

Van: 5.1.2e/Douane/BLD

Aan: 5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst

Cc: 5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst, "5.1.2e"

<5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst, 5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst

Datum: 20-04-2022 14:42

Onderwerp: Betr: Fw: Betr: 220419 Implementatie artkl 173

Hoi 5.1.2e,

5.1.2e heeft de kwestie interpretatie art. 173 (m.n. lid 3) aan de orde gesteld in de Export Group Import and Export Formalities. Daarbij is mede op basis van een "non-paper" een working document opgemaakt dat zou moeten dienen tot wijziging van de guidance. Daarin zie je dat COM een zeer ruime interpretatie van het artikel voorstaat, en ook dat art. 173 geheel los gezien moet worden van de mogelijkheden terugbetaling/navordering.

5.1.2e In het forum staan beide documenten en een toelichtende e-mail van 5.1.2e opgenomen.

<https://connectpeople.belastingdienst.nl/forums/html/topic?id=6e39e49e-961b-49fe-9a0b-897970e7f624&ps=25>

Met vriendelijke groet,,

mr. 5.1.2e

5.1.2e

.....
Belastingdienst/Douane

Regiokantoor Groningen

Kempkensberg 12 | 9722 GB | Groningen

Postbus 3070 | 6401 DN | Heerlen

.....
T 088

F 088

M 06

5.1.2e @douane.nl

<http://www.douane.nl>

Let op: mijn e-mailadres is gewijzigd van

5.1.2e @belastingdienst.nl naar 5.1.2e @douane.nl

▼ 5.1.2e 14:30:32---Goedemiddag allen,
Vooropgesteld dat ik niet bij de CG FR was, maar volgens mijn informatie gaat de

Van: 5.1.2e/Douane/BLD

Aan: 5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst

Cc: 5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst, "5.1.2e"

<5.1.2e@minfin.nl>, 5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst,

5.1.2e 5.1.2e/Douane/BLD@Belastingdienst

Datum: 20-04-2022 14:30

Onderwerp: Fw: Betr: 220419 Implementatie artkl 173

Goedemiddag allen,

Vooropgesteld dat ik niet bij de CG FR was, maar volgens mijn informatie gaat de verschillende toepassing van artikel 173, lid DWU verder dan alleen de wijziging van de aangever.

Artikel 173, lid 3 DWU bepaalt dat de douaneaangifte kan worden gewijzigd, **"zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen"**. De (door mij) vetgedrukte passage wordt verschillend toegepast door de lidstaten. Voor wat betreft het Nederlandse standpunt verwijs ik naar onderstaande bijlage.

[bijlage "Memo wijzigen aangifte" 5.1.2e
5.1.2e] is verwijderd door 5.1.2e
5.1.2e /Douane/BLD]

Ik weet niet helemaal zeker of dit de laatste versie is, maar misschien kan 5.1.2e dat bevestigen.

Het gevolg van het Nederlandse beleid is dat de Nederlandse douane artikel 173, lid 3 DWU niet toepast indien een aangever na de vrijgave van de goederen bijvoorbeeld een 173-verzoek tot wijziging van de goederencode of de douanewaarde indient om terugbetaling van invoerrechten te verkrijgen. In Nederland nemen we het standpunt in dat de aangever terugbetaling kan verkrijgen door middel van een verzoek tot terugbetaling ex artikel 116 DWU e.v. dan wel een bezwaarschrift tegen de UTB (bij sommigen beter bekend als "bezwaar tegen de eigen aangifte" hoewel dat formeel niet juist is). Daarnaast geldt dat volgens Nederland een ambtshalve terugbetalingsbeschikking de gegevensvereisten ex bijlage A GVo.DWU moet bevatten waar de douane niet altijd over beschikt, ook omdat de gegevensvereisten van een 173-verzoek wezenlijk anders zijn dan een 117-verzoek.

Wat er in enkele zuidelijke lidstaten gebeurt wanneer een aangever een invoeraangifte heeft ingediend met bijvoorbeeld een te hoge douanewaarde, is dat de aangever vervolgens een verzoek tot wijziging van de douanewaarde ex artikel 173, lid 3 DWU indient waarna ambtshalve terugbetaling volgt. Deze praktijk wordt al vele jaren toegepast en zij zullen dat niet willen wijzigen. Aan de andere kant zal de Nederlandse douane niet op voorhand terug willen keren naar de situatie waarin bij een onjuiste invoeraangifte de aangever kan kiezen of hij een 173-verzoek, een 116-verzoek of een bezwaarschrift (art. 44 DWU) indient om terugbetaling te verkrijgen. Tegelijkertijd geldt dat er ontwikkelingen gaande zijn die er mogelijkwijs toe zullen leiden dat het Nederlandse beleid mbt artikel 173, lid 3 DWU op termijn zal moeten worden aangepast.

Tot zover,

Hg,

5.1.2e

----- Doorgestuurd door 5.1.2e /Douane/BLD op 20-04-2022 12:22 -----

Van: 5.1.2e /Douane/BLD

Aan: [5.1.2e] [5.1.2e] /Douane/BLD@Belastingdienst
Cc: [5.1.2e] [5.1.2e] /Douane/BLD@Belastingdienst, "[5.1.2e]"
<[5.1.2e]@minfin.nl>, [5.1.2e] [5.1.2e] /Douane/BLD@Belastingdienst, [5.1.2e]
[5.1.2e] /Douane/BLD@Belastingdienst
Datum: 20-04-2022 12:16
Onderwerp: Betr: 220419 Implementatie artkl 173

Hoi [5.1.2e],

Je raakt de kern van het probleem. Ik zou echter in de alinea vóór "Next steps" de laatste zin weglaten (In The Netherlands ...unless there are indications otherwise). Ik gebruik zelf meestal het volgende voorbeeld:
Stel dat we er tijdens een controle na vrijgave achterkomen dat er te weinig invoerrecht is afgedragen. De aangifte is gedaan op eigen naam en voor eigen rekening. Maar na confrontatie met de navordering stelt de aangever dat hij eigenlijk op naam en voor rekening van een ander aangifte had moeten doen, en als bewijs voor die stelling toont hij een machtiging directe vertegenwoordiging. Dan zouden we alsnog die ander als aangever en schuldenaar moeten aanmerken. Dat kan dus niet. En wat als die ander dan inmiddels insolvent is...? Het is dus van belang om de relatie tussen wijziging aangever en douaneschuld/schuldenaarschap te benadrukken. Wij stellen altijd dat het moment van aanvaarding van de aangifte bepalend is voor het schuldenaarschap, en dat artikel 19 DWU een sluitende regeling geeft voor het geval er sprake is van een gebrek in vertegenwoordigingsbevoegdheid. Wellicht ook nog nuttig om te wijzen dat er in NL diverse procedures lopen waarbij deze vraag (wijzigen persoon van de aangever) centraal staat.

Met vriendelijke groet,,

mr. [5.1.2e]
[5.1.2e]

.....
Belastingdienst/Douane
Regiokantoor Groningen
Kempkensberg 12 | 9722 GB | Groningen
Postbus 3070 | 6401 DN | Heerlen

.....
T 088 [5.1.2e]
F 088 [5.1.2e]
M 06 [5.1.2e]
[5.1.2e]@douane.nl
<http://www.douane.nl>

Let op: mijn e-mailadres is gewijzigd van
[5.1.2e]@belastingdienst.nl naar [5.1.2e]@douane.nl

[5.1.2e] 20-04-2022 11:49:44---Goedendag, In vervolg op CG FR van gisteren heb ik het probleem beschreven en stel ik voor om dit op

Van: [5.1.2e] Douane/BLD

Aan: [5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst, [5.1.2e]

[5.1.2e]@Belastingdienst, [5.1.2e]

[5.1.2e]@Belastingdienst

Cc: [5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst, [5.1.2e]"

<[5.1.2e]@minfin.nl>

Datum: 20-04-2022 11:49

Onderwerp: 220419 Implementatie artkl 173

Goedendag,

In vervolg op CG FR van gisteren heb ik het probleem beschreven en stel ik voor om dit op de volgende bijeenkomst van de CEG FOR op de agenda te zetten.

Ik hoor graag of ik het probleem juist heb beschreven/

Kind regards,

[5.1.2e]

.....
National Office//Enforcement and Policy Management

Customs administration of the Netherlands

Tax and Customs Administration

Laan op Zuid 45 | 3072 DB Rotterdam | The Netherlands | [5.1.2e]

[5.1.2e] | 6401 DN Heerlen | The Netherlands

.....
M + [5.1.2e]

[5.1.2e]@douane.nl

www.douane.nl

.....
my e-mail adress changed from [5.1.2e]@belastingdienst.nl to

[5.1.2e]@douane.nl

[bijlage "220419 Implementatie artkl 173.docx" is verwijderd door [5.1.2e]

[5.1.2e] Douane/BLD]

De Douane stelt e-mail niet open voor aanvragen, aangiften, bezwaarschriften, verzoeken, klachten, ingebrekestellingen en soortgelijke formele berichten.

Dit bericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde. Het bericht kan vertrouwelijke informatie bevatten waarvoor de fiscale geheimhoudingsplicht geldt. Als u dit bericht per abuis hebt ontvangen, wordt u verzocht het te verwijderen en de afzender te informeren.

The Customs Administration does not accept filings, requests, appeals, complaints, notices of default or similar formal notices, sent by email.

This message is solely intended for the addressee. It may contain information that is confidential and legally privileged. If you are not the intended recipient please delete this message and notify the sender.

Dit bericht kan informatie bevatten die niet voor u is bestemd. Indien u niet de geadresseerde bent of dit bericht abusievelijk aan u is toegezonden, wordt u verzocht dat aan de afzender te melden en het bericht te verwijderen. De Staat aanvaardt geen aansprakelijkheid voor schade, van welke aard ook, die verband houdt met risico's verbonden aan het elektronisch verzenden van berichten.

This message may contain information that is not intended for you. If you are not the addressee or if this message was sent to you by mistake, you are requested to inform the sender and delete the message. The State accepts no liability for damage of any kind resulting from the risks inherent in the electronic transmission of messages. [bijlage "2022-1511361 6c. Non-paper on CD amendment.pdf" is verwijderd door 5.1.2e Douane/BLD]

De Douane stelt e-mail niet open voor aanvragen, aangiften, bezwaarschriften, verzoeken, klachten, ingebrekestellingen en soortgelijke formele berichten.

Dit bericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde. Het bericht kan vertrouwelijke informatie bevatten waarvoor de fiscale geheimhoudingsplicht geldt. Als u dit bericht per abuis hebt ontvangen, wordt u verzocht het te verwijderen en de afzender te informeren.

The Customs Administration does not accept filings, requests, appeals, complaints, notices of default or similar formal notices, sent by email.

This message is solely intended for the addressee. It may contain information that is confidential and legally privileged. If you are not the intended recipient please delete this message and notify the sender.

Van: 5.1.2e @douane.nl
Aan: 5.1.2e @douane.nl
Cc: 5.1.2e @douane.nl; 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e @douane.nl;
5.1.2e @douane.nl
Onderwerp: Betr: Betr: 220419 Implementatie artkl 173
Datum: woensdag 20 april 2022 14:10:30
Bijlagen: 220419 Implementatie artkl 173.docx

Hoi 5.1.2e,

Bedankt voor je reactie. Ik heb de note aangepast.

(See attached file: 220419 Implementatie artkl 173.docx)

Kind regards,

5.1.2e

.....
National Office//Enforcement and Policy Management
Customs administration of the Netherlands
Tax and Customs Administration
Laan op Zuid 45 | 3072 DB Rotterdam | The Netherlands | A12
P.O. Box 3070 | 6401 DN Heerlen | The Netherlands
.....

M + 5.1.2e
5.1.2e @douane.nl
www.douane.nl
.....

my e-mail adress changed 5.1.2e @belastingdienst.nl 5.1.2e @douane.nl

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

Dubbel met ID 1580711

5.1.2e

5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e

Dubbel met ID 1580711

5.1.2e

5.1.2e
5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e
5.1.2e

Dubbel met ID 1580711

Van: 5.1.2e 5.1.2e
Aan: 5.1.2e
Cc: "5.1.2e @douane.nl"
Onderwerp: TAXUD/A2/FOR/2022/06
Datum: dinsdag 3 mei 2022 15:25:00

Dear 5.1.2e,

The Member states are invited to provide comments on the document on interpretation of Art 173 UCC. However due to bank holidays in the Netherlands we are not able to send the comments on that date. There fore the request to send our comments at the latest on 12 May COB.

Best regards

5.1.2e

Van: [5.1.2e] [5.1.2e]
Aan: "[5.1.2e]@douane.nl"
Onderwerp: RE: Betr: casus wijzigen aangifte
Datum: dinsdag 3 mei 2022 08:49:00

Hoi [5.1.2e], voor de vergadering van de CEG-FOR is nog geen datum door de COM bepaald. Maar afwachten dus.

[5.1.2e]
[5.1.2e]

Van: [5.1.2e]@douane.nl <[5.1.2e]@douane.nl>
Verzonden: maandag 2 mei 2022 12:35
Aan: [5.1.2e]@douane.nl
CC: [5.1.2e]@douane.nl; [5.1.2e]@douane.nl; [5.1.2e]@douane.nl; [5.1.2e]
[5.1.2e] <[5.1.2e]@[5.1.2e]@douane.nl>
Onderwerp: Re: Betr: casus wijzigen aangifte

Hoi [5.1.2e],

Dank je wel. Volgens mij is de verharding van die andere groep vandaag in Brussel. Goed om daar even contact over te hebben met [5.1.2e].

Met vriendelijke groet, [5.1.2e]

Op 2 mei 2022 om 09:01 heeft [5.1.2e]
<[5.1.2e]@douane.nl> het volgende geschreven:

Goedemorgen allen,

hierbij een interessant arrest van de HR. Stof om over na te denken.

(See attached file: ECLI_NL_HR_2022_658.pdf)

Hg,

[5.1.2e]

----- Doorgestuurd door [5.1.2e] Douane/BLD op 02-05-2022 08:57 -----

Van: [5.1.2e] Douane/BLD
Aan: [5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst
Cc: [5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst, "[5.1.2e]@[5.1.2e] [5.1.2e]
[5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst, [5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst
Datum: 26-04-2022 13:50
Onderwerp: Betr: casus wijzigen aangifte

Hoi [5.1.2e],

dank voor je mail.

De volgende CEG-DEB vergadering staat gepland voor 31 mei. Ik weet nog niet welke

onderwerpen er op de agenda komen. Overigens is mij niet bekend dat ik in CEG-DEB onderstaande casus onder de aandacht moet brengen maar als dat de bedoeling is, dan hoor ik dat graag. Wel is het zo dat de toepassing van artikel 173, lid 3 DWU in beginsel tot de competentie van CEG-FOR behoort en niet zozeer tot CEG-DEB waar (o.a.) de terugbetalingsbepalingen worden besproken.

Aan de andere kant bestaat er (althans volgens sommige lidstaten) een (directe) link tussen artikel 173 DWU en artikel 117 DWU. Na de wijziging van de (invoer)aangifte gaan zij in bepaalde gevallen over tot ambtshalve terugbetaling. Het staat buiten kijf dat artikel 173, lid 3 DWU door een aantal lidstaten (ruimer) wordt toegepast dan Nederland. Dit verschil in toepassing betreft met name de heffingsgrondslagen zoals de douanewaarde of goederencode. Mij is niet bekend of volgens de andere lidstaten ook de aangever kan worden gewijzigd. De interpretatie van het zinsdeel "*zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen.*" is daarbij cruciaal.

Wat mij betreft geen enkel probleem om jou en [5.1.2e] op de hoogte te houden.

Hg,

[5.1.2e]

[5.1.2e] --26-04-2022 11:10:01--Beste [5.1.2e] en [5.1.2e], als het goed is zitten jullie beiden komende weken beiden in een expertgroep in

Van: [5.1.2e] Douane/BLD
Aan: [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst, "[5.1.2e]" <[5.1.2e]@[5.1.2e]
Cc: [5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst, [5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst,
[5.1.2e] [5.1.2e] Douane/BLD@Belastingdienst
Datum: 26-04-2022 11:10
Onderwerp: casus wijzigen aangifte

Beste [5.1.2e] en [5.1.2e],

als het goed is zitten jullie beiden komende weken beiden in een expertgroep in Brussel met het verzoek vanuit de douane om volgende casus onder de aandacht te brengen: In de kern komt het probleem neer op de (on)mogelijkheid om na vrijgave van de goederen een aangifte op verzoek van de aangever te wijzigen. In dit kader gaat het om de interpretatie van artikel 173 lid 3 DWU. Dat artikel bepaalt dat op verzoek van de aangever een douaneaangifte kan worden gewijzigd, "*zodat de aangever zijn verplichtingen inzake het plaatsen van goederen onder de desbetreffende douaneregeling kan nakomen.*"

DLK/Formeel recht staat tot op heden een zeer beperkte interpretatie van het artikel voor, in algemene zin, en zeker in specifieke zin als het om wijzigen van de persoon van de aangever gaat. We worden daarin gesterkt door een arrest van de Hoge Raad. [5.1.2e] heeft hier al met jullie over gesproken en ook gevraagd om dit samen af te stemmen.

Nu heeft [5.1.2e] onlangs mede op verzoek van DGR in de Customs Expert Group Formalities (CEG FOR) vragen gesteld over de reikwijdte van bovenstaande clause (tussen aanhalingstekens). Daar heeft hij onlangs een terugkoppeling over gegeven, ook tijdens het laatste overleg van de Coördinatiegroep Formeel Recht. Tot onze verbazing staat de Cie een zeer ruime interpretatie van het artikel voor, en zelfs (onder voorwaarden) met betrekking tot de wijziging van de persoon van de aangever. [5.1.2e] had echter niet de uitspraak van de Hoge Raad in zijn vraagstelling meegenomen, en zou dit alsnog willen doen. Wijziging van de aangever is bovendien sterk gekoppeld aan het onderwerp douaneschuld en douaneschuldenaar. Ik heb daarom geadviseerd

om in de afstemming mee te nemen. ~~5.1.2e~~, jij neemt namens NL deel aan de vergaderingen van de Expert Group DEB (Customs Debt). De aangever van de casus () heeft zelf ook nog contact gehad met jou en kennelijk heeft de COM aangegeven hier een document over te vervaardigen. Als ik het goed begrijp is dat eerst in CEG FOR besproken.

Daar gaat komende week naartoe. Is het mogelijk om de uitkomsten, met het uitvallen van op DLK, ook naar en mij terug te koppelen? Wij zijn nl ook erg nieuwsgierig naar de uitkomst. Alvast dank en heel veel succes natuurlijk :-).

Met vriendelijke groet,

.....
Landelijk kantoor / MT Handhavingsbeleid
Douane Nederland

Laan op Zuid 45 | 3072 DB | Rotterdam
Postbus 3070 | 6401 DN | Heerlen

.....
M
E pdouane.nl

De Douane stelt e-mail niet open voor aanvragen, aangiften, bezwaarschriften, verzoeken, klachten, ingebrekestellingen en soortgelijke formele berichten.
Dit bericht is uitsluitend bestemd voor de geadresseerde. Het bericht kan vertrouwelijke informatie bevatten waarvoor de fiscale geheimhoudingsplicht geldt. Als u dit bericht per abuis hebt ontvangen, wordt u verzocht het te verwijderen en de afzender te informeren.

The Customs Administration does not accept filings, requests, appeals, complaints, notices of default or similar formal notices, sent by email.
This message is solely intended for the addressee. It may contain information that is confidential and legally privileged. If you are not the intended recipient please delete this message and notify the sender.

Van: 5.1.2e @douane.nl
Aan: 5.1.2e @douane.nl
Cc: 5.1.2e @douane.nl; 5.1.2e @douane.nl; 5.1.2e @douane.nl; 5.1.2e @douane.nl; 5.1.2e @douane.nl
Onderwerp: Re: Betr: Betr: Fw: Betr: casus wijzigen aangifte
Datum: woensdag 4 mei 2022 15:43:13

Beste allen,

Tussen het schilderen door toch een reactie van mijn kant.

Van hier is het nog maar een kleine stap naar de situatie waarin de vertegenwoordiger namens de verkeerde vertegenwoordigde aangifte heeft gedaan en hij op grond van art 19 DWU geacht wordt op eigen naam en voor eigen rekening te hebben gehandeld. Als hij vanuit deze situatie aangeeft namens welke vertegenwoordigde hij eigenlijk aangifte had moeten doen, en hij een geldige machtiging kan overleggen, zou dit dan kunnen worden toegestaan? Uiteraard mits de eigen middelen geen gevaar lopen, en mits art 173 lid 3 DWU zo ruim kan worden geïnterpreteerd. Daar zijn op basis van de rapportages van 5.1.2e vanuit de expert group wel aanwijzingen voor. Let wel: dit is juist de situatie die zich vaak voordoet. Het zou wat mij betreft een welkome oplossing zijn.

Groet

5.1.2e

Verstuurd vanaf mijn iPhone

Op 3 mei 2022 om 12:14 heeft 5.1.2e
<5.1.2e @douane.nl> het volgende geschreven:

Hoi 5.1.2e

dank voor je mail. Hierover het volgende.

Eens dat beoordeeld zal moeten worden hoe we moeten omgaan met het arrest van de HR.

Wel betwijfel ik of er een fout staat in r.o. 4.3. Zou met "degene in wiens naam de aangifte" niet worden bedoeld de persoon die op eigen naam en voor eigen rekening aangifte heeft gedaan?

Verder moeten we niet vergeten dat zowel het arrest van het HvJ (Pfeifer & Langen) als het arrest van de HR artikel 78 CDW betreft en de bewoordingen van artikel 173 DWU anderszins luiden. M.a.w., we moeten nagaan óf en zo ja in hoeverre deze Europese en nationale jurisprudentie over artikel 78 CDW van toepassing is op artikel 173 DWU.

Daarnaast zou ik erop willen wijzen dat het HvJ (r.o. 45) en de HR (r.o. 4.4) expliciet hebben aangeven dat moet worden gewaarborgd dat de bestrijding van fraude en onregelmatigheden die nadelig kunnen zijn voor de algemene begroting van de EU niet worden doorkruist. In overweging 47 e.v. wijst het HvJ in dat verband o.a. op tijdige overlegging volmacht, geen onverschuldigd voordeel, het risico van niet-betaling van de douaneschuld, schuldenaarschap en vergissing. Kortom, de reikwijdte van de herziening kent zijn beperkingen.

Tot zover,

hg,

5.1.2e

5.1.2e --03-05-2022 10:02:41--Hallo, Dit is een heel interessant arrest.
Alleen al vanwege het feit dat de HR in de overweging te

Van: 5.1.2e Douane/BLD
Aan: 5.1.2e 5.1.2e Douane/BLD@Belastingdienst
Cc: 5.1.2e 5.1.2e Douane/BLD@Belastingdienst, "5.1.2e" <5.1.2e@5.1.2e>, 5.1.2e
5.1.2e Douane/BLD@Belastingdienst, 5.1.2e 5.1.2e Douane/BLD@Belastingdienst, 5.1.2e
5.1.2e Douane/BLD@Belastingdienst
Datum: 03-05-2022 10:02
Onderwerp: Betr: Fw: Betr: casus wijzigen aangifte

Hallo,

Dit is een heel interessant arrest. Alleen al vanwege het feit dat de HR in de
overweging ten overvloede toch ingaat op het middel.

Ik moet daarbij opmerken dat er volgens mij een fout staat in r.o. 4.3. Er wordt
verwezen naar "degene in wiens naam de aangifte"; dus de vertegenwoordigde terwijl
dit volgens mij de vertegenwoordiger moet zijn. Dat blijkt ook het het vervolg van de r.o.
Verder is het interessant om te lezen dat het zowel om directe als indirecte
vertegenwoordiging gaat, de HR maakt daar geen onderscheid in.

Ook haalt de HR Pfeifer en Langen aan en ondergraaft ons argument van de koppeling
met de douaneschuld om het wijzigen van de aangever niet toe te staan. De HR met
het HvJ geven aan dat er voldoende mogelijkheden zijn om een schuldenaar aan te
(blijven) wijzen, zie r.o. 4.5.

Dat houdt volgens mij in dat wij ons uitvoeringsbeleid zullen moeten aanpassen en
verzoeken toe het wijzigen van de aangever - met alle voorzorgen - moeten toestaan.
Een belangrijke vraag is daarbij ook hoe we dit gaan vormgeven. Gaan we dit in het
aangiftesysteem doen of doen we het extra comptabel met alle risico's van dien.

Het lijkt me goed dat 5.1.2e hier op zeer korte termijn een voorstel voor doet.

Kind regards,

5.1.2e

.....
National Office//Enforcement and Policy Management
Customs administration of the Netherlands
Tax and Customs Administration
Laan op Zuid 45 | 3072 DB Rotterdam | The Netherlands | A12
P.O. Box 3070 | 6401 DN Heerlen | The Netherlands

.....
M + 5.1.2e
5.1.2e @douane.nl
www.douane.nl
.....

my e-mail adress changed from 5.1.2e @belastingdienst.nl to 5.1.2e @douane.nl

5.1.2e

Dubbel met ID 1580737

5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e
5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e 5.1.2e

Dubbel met ID 1580737

5.1.2e

5.1.2e

5.1.2e